

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	<i>I Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
98/C 74/01	Ecu.....	1
98/C 74/02	Luettelo komission neuvostolle 23.—27.2.1998 toimittamista asiakirjoista	2
98/C 74/03	Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päätymisestä.....	4
98/C 74/04	”Maatalouden rakenteet”-päätöksiä koskeva tiedonanto	5
98/C 74/05	Tiedonanto jäsenvaltioille varusteluteollisuuden siviilikäyttöön muuttamista koskevaan yhteisöaloitteeseen kuuluvien uusien tukikelpoisten alueiden luettelosta Yhdistynyt kuningaskunta (Konver)	8
98/C 74/06	Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat (1)	9
98/C 74/07	Komission tiedonanto vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen voimassaolon jatkamisesta (1).....	31
98/C 74/08	Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1138 — Royal Bank of Canada/Bank of Montreal) (1)	32

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Ecu (¹)

9. maaliskuuta 1998

(98/C 74/01)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,7841	Suomen markka	6,00024
Tanskan kruunu	7,53478	Ruotsin kruunu	8,66905
Saksan markka	1,97700	Sterling-punta	0,660645
Kreikan drakhma	312,566	Yhdysvaltojen dollari	1,08181
Espanjan peseta	167,539	Kanadan dollari	1,52827
Ranskan frangi	6,62909	Japanin jeni	138,547
Irlannin punta	0,796324	Sveitsin frangi	1,60973
Italian liira	1944,79	Norjan kruunu	8,23146
Alankomaiden guldeni	2,22830	Islannin kruunu	79,0908
Itävallan šillinki	13,9088	Australian dollari	1,62263
Portugalin escudo	202,211	Uuden-Seelannin dollari	1,87002
		Etelä-Afrikan randi	5,39334

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom. Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (n:o 296 10 97 ja n:o 296 60 11), joka lähettää päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL L 311, 30.10.1981, s. 1).

**LUETTELO KOMISSION NEUVOSTOLLE 23.—27.2.1998 TOIMITTAMISTA
ASIAKIRJOISTA**

(98/C 74/02)

Näitä asiakirjoja voi tilata Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen myyntipisteistä

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymis- päivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(98) 85	CB-CO-98-090-FI-C	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön annetun direktiivin 90/220/ETY muuttamisesta (2) (3)	23.2.1998	23.2.1998	96
KOM(98) 87	CB-CO-98-092-FI-C	Komission tiedonanto perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom täytäntöönpanemisesta (3)	23.2.1998	23.2.1998	35
KOM(98) 94	CB-CO-98-099-FI-C	Komission kertomus neuvostolle tiettyjen hedelmien ja vihannesten kuljetukseen tarkoitettujen, neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3438/92 säädettyjen tukitoimenpiteiden kustannuksista vuonna 1996 (3)	23.2.1998	23.2.1998	6
KOM(98) 96	CB-CO-98-103-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen pöytäkirjan allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta	23.2.1998	23.2.1998	34
KOM(98) 91	CB-CO-98-096-FI-C	Komission kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitalle ja alueiden komitealle Portugalille myönnettävästä rahallisesta tuesta tekstiili- ja vaatetusteollisuuden erityistä uudenaikaistamisohjelmaa varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/95 soveltamisesta	24.2.1998	24.2.1998	25
KOM(98) 93	CB-CO-98-098-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi assosiaatio-neuvostossa vahvistettavasta yhteisön kannasta Tšekin tasavallan osallistumiseen yleisivistävää ja ammatillista koulutusta sekä nuorisoa koskeviin ohjelmiin (2)	24.2.1998	24.2.1998	17
KOM(98) 99	CB-CO-98-104-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) muiden kuin neuvoston direktiivissä 79/112/ETY säädettyjen pakollisten mainintojen liittämisestä tiettyjen geneettisesti muunnetuista organismeista valmistettujen elintarvikkeiden pakkausmerkintöihin (2) (3)	25.2.1998	25.2.1998	10

Koodi	Luettelonumero	Asiakirjan nimi	Komission hyväksymispäivämäärä	Päivämäärä, jolloin toimitettu neuvostolle	Sivujen lukumäärä
KOM(98) 100	CB-CO-97-105-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelemisesta tehdyn Bernin yleissopimuksen liitteisiin II ja III tehtävien, yleissopimuksen pysyvän komitean seitsemännessätoista kokouksessa päätettyjen muutosten hyväksymisestä yhteisön puolesta ^(?) ^(?)	25.2.1998	25.2.1998	5
KOM(98) 102	CB-CO-98-122-FI-C	Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle — Vuoteen 2000 liittyvät tietokoneongelmat ^(?)	25.2.1998	25.2.1998	15
KOM(98) 73	CB-CO-97-084-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ^(?) ^(?)	18.2.1998	26.2.1998	19
KOM(98) 104	CB-CO-98-133-FI-C	Komission kertomus neuvostolle kuluttajahintaindeksien yhdenmukaistamisesta Euroopan unionissa	27.2.1998	27.2.1998	61
KOM(98) 105	CB-CO-98-108-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian tasavallan 19 päivänä joulukuuta 1994 allekirjoitetulla Eurooppa-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta, ajanjakson pidentämistä viiden vuoden ajanjaksolla Eurooppa-sopimuksen 64 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti koskevasta yhteisön kannasta	27.2.1998	27.2.1998	7
KOM(98) 106	CB-CO-98-110-FI-C	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian yhteistyösopimuksella perustetun yhteistyöneuvoston työryhmien perustamista koskevasta yhteisön kannasta	27.2.1998	27.2.1998	14
KOM(98) 107	CB-CO-98-107-FI-C	Ehdotus neuvoston asetukseksi (EY) Turkista peräisin olevien maataloustuotteiden tuonnista yhteisöön, asetuksen (ETY) N:o 4115/86 kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 3010/95 muuttamisesta	27.2.1998	27.2.1998	7

(¹) Tämä asiakirja sisältää lomakkeen ”Ehdotuksen vaikutukset yrityksille, erityisesti pienille ja keskiuurille yrityksille”.

(²) Tämä asiakirja julkaistaan EYVL:ssä.

(³) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

Huom.: KOM-asiakirjat ovat saatavilla vuositilauksena, teemanumeroina tai yksittäisinä numeroina, jolloin hinta perustuu sivumäärään.

Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päätymisistä

(98/C 74/03)

1. Komissio ilmoittaa, että ellei uudelleentarkastelua aloiteta seuraavan menettelyn mukaisesti, jäljempänä mainitut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa jäljempänä olevassa taulukossa mainittuna päivänä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2331/96 ⁽²⁾.

2. Menettely

Yhteisön tuottajat voivat jättää kirjallisesti uudelleentarkastelua koskevan pyynnön. Tämän pyynnön on sisällettävä riittävät todisteet siitä, että toimenpiteiden poistaminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen.

Jos komissio päättää tarkastella mainittuja toimenpiteitä uudelleen, tuojille, viejille, viejämään edustajille ja yhteisön tuottajille annetaan mahdollisuus täsmentää uudelleentarkastelua koskevassa pyynnössä esitettyjä asioita, kiistää ne tai esittää kantansa niistä.

3. Määräaika

Yhteisön tuottajat voivat jättää kirjallisesti uudelleentarkastelua koskevan pyynnön Euroopan yhteisöjen komissiolle, pääosasto I — ulkosuhteet: kauppapolitiikka ja taloudelliset suhteet Pohjois-Amerikkaan, Kaukoitään, Australiaan ja Uuteen-Seelantiin (jaosto I-C-2), rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel ⁽³⁾ milloin tahansa tämän ilmoituksen julkaisemisen jälkeen mutta kuitenkin viimeistään kolme kuukautta ennen jäljempänä olevassa taulukossa mainittua päivämäärää.

4. Tämä ilmoitus julkaistaan 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa asetuksessa (EY) N:o 384/96 olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tuote	Alkuperä -tai viejämaa(t)	Toimenpiteet	Viite	Voimassaolon päättymispäivä
Polkupyörät	Kiinan kansantasavalta	Tulli	Asetus (ETY) N:o 2474/93 (EYVL L 228, 9.9.1993) laajennettu Asetus (EY) N:o 71/97 (EYVL L 16, 18.1.1997)	10.9.1998

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 317, 6.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ Teleksi COMEU B 21877; telekopio: (32-2) 295 65 05.

”Maatalouden rakenteet”-päätöksiä koskeva tiedonanto

(98/C 74/04)

(Katso tiedonanto, joka on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä L 174, 22. kesäkuuta 1989, s. 31)

Komission päätös C(97) 2504, tehty 27.10.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Italia (Umbria)

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon toimenpiteet, jotka jäsenvaltio on toteuttanut 24 artiklan mukaisten investointien (kotieläinjalostus) osalta.

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat kirjanpitolukea koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 2505, tehty 27.10.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Italia (Sisilia)

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat, mehiläistenhoidon ja silkinviljelyn alan investointeja koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3084, tehty 10.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Italia

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat vuoden 1997 viitetuloa koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3081, tehty 10.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Suomi

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Komission päätös C(97) 3085, tehty 10.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Italia (Friuli — Venezia Giulia)

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat investointitoimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3086, tehty 10.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Espanja

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon toimenpiteet, jotka jäsenvaltio on toteuttanut asetuksen (EY) N:o 950/97 soveltamista koskevan lainsäädännön muuttamiseksi.

Komission päätös C(97) 3091, tehty 12.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Kreikka

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat luonnonhaittakorvanksia koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3087, tehty 10.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Espanja (Extremadura)

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat kastelujärjestelmään liittyvät investointitoimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3092, tehty 12.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Belgia

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat vuoden 1997 viitetuloa koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 2503, tehty 14.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Italia (Piemonte)

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat uusia viininviljelmiä koskevat investointitoimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3093, tehty 12.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Ranska

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat vuoden 1997 viitetuloa koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3099, tehty 24.11.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Saksa (Niedersachsen)

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat tilanhoitopalveluja koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3468, tehty 10.12.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Kreikka

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat vuoden 1997 viitetuloa koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3466, tehty 10.12.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Yhdistynyt kuningaskunta

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat luonnonhaittakorvauksia koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3469, tehty 10.12.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Saksa

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat luonnonhaittakorvauksia koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3467, tehty 10.12.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Suomi

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat vuoden 1997 viitetuloa koskevat toimenpiteet.

Komission päätös C(97) 3471, tehty 18.12.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Espanja

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jä-

senvaltion toteuttamat ylimääräisiä luonnonhaittakorvauksia koskevat toimenpiteet.

Perusta:

— Neuvoston asetus (EY) N:o 950/97 (maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta)

Komission päätös C(97) 3476, tehty 18.12.1997

Jäsenvaltio, jota päätös koskee:

— Belgia (Vallonia)

Päätöksessä todetaan, että ehdot yhteisön osallistumiseksi rahoitukseen täyttyvät, kun otetaan huomioon jäsenvaltion toteuttamat asetuksen (EY) N:o 950/97 uutta soveltamissäädestä koskevat toimenpiteet.

Huom. Jäljennös päätöstekstistä kaikkina kyseisen jäsenvaltion virallisina kielinä on pyydettyä saatavissa Euroopan yhteisöjen komission pääsihteeristöstä, julkaisupalvelut, "Breydel"-rakennus, toimisto 14/94, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel. Puhelin: 32 2 295 2364, faksi: 32 2 295 0120).

Tiedonanto jäsenvaltioille varusteluteollisuuden siviilikäyttöön muuttamista koskevaan yhteisöaloitteeseen kuuluvien uusien tukikelpoisten alueiden luettelosta Yhdistynyt kuningaskunta (Konver)

(98/C 74/05)

Kuten *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 180, 1.7.1994, s. 20, julkaistujen suuntaviivojen 7 kohdassa määrätään, Euroopan yhteisöjen komissio on päättänyt kokouksessaan 4.3.1998 edellä mainitusta varusteluteollisuuden siviilikäyttöön muuttamista koskevaan yhteisöaloitteeseen kuuluvien uusien tukikelpoisten alueiden luettelosta Yhdistynyt kuningaskunta.

Viittaukset tavoitteen 2 mukaisiin tukikelpoihin alueisiin liittyvät tavoitteen 2 mukaiseen taantuvien teollisuusalueiden alkuperäiseen luetteloon sekä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* L 81, 24.3.1994 ja L 193, 3.8.1996 julkaistuihin, muutettuihin luetteloihin.

KONVERin UUSIEN TUKIKELPOISTEN ALUEIDEN LUETTELO

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

NUTS III-alueet	Tukikelpoiset alueet
Tayside	Tavoite 5 b) — ei-Tavoite Breachin and Montrose TTWA
Cheshire	Ei-Tavoite Crewe TTWA

ALUEELLISIA VALTIONTUKIA KOSKEVAT SUUNTAVIIVAT

(98/C 74/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Johdanto

Perusteita, joita komissio noudattaa tutkiessaan alueellisten valtiontukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaan, on käsitelty useissa erilaisissa asiakirjoissa, jotka on saatettu jäsenvaltioiden ja muiden asianomaisten tietoon ⁽¹⁾.

Näiden asiakirjojen kasvava määrä, niiden erilaisuus ja eriaikaisuus, sekä komission että jäsenvaltioiden harkinnan ja käytännön muuttuminen kuin myös tukien keskittämiseen ja kilpailun vääristymien vähentämiseen liittyvät tarpeet tekevät tarpeelliseksi tarkistaa nykyisin noudatettavia perusteita ja korvata yhdellä tekstillä mainitut asiakirjat, mikä sekä lisää tukien käsittelyn avoimuutta että yksinkertaistaa ja ajanmukaistaa sitä ⁽²⁾. Jäljempänäolevassa tekstissä pyritään vastaamaan tähän tarpeeseen.

Näissä suuntaviivoissa käsiteltävät tuet (joita kutsutaan tueksi alueellista tarkoitusta varten tai yksinkertaisesti aluetueksi) eroavat muista julkisten tukien ryhmistä (erityisesti tutkimus- ja kehitystoiminnan tuki, ympäristötuki tai vaikeuksissa oleville yrityksille suunnattu tuki) siten, että ne on varattu tietyille erityisalueille ja että niiden tavoitteena on näiden alueiden kehittäminen ⁽³⁾.

Aluetuen tarkoituksena on kehittää vähemmän suotuisia alueita tukemalla investointeja ja uusien työpaikkojen luomista kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti. Tuella edistetään näillä alueilla toimivien yritysten toiminnan laajentamista, uudenaikaistamista ja monipuolistamista sekä uusien yritysten perustamista alueelle. Tämän kehityksen tukemiseksi mahdollisista toiminnan siirroista aiheutuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi, on tarpeen asettaa näiden tukien myöntämisen ehdoksi investointien ja luotujen työpaikkojen säilyttäminen kyseisellä alueella tietyn vähimmäisajan.

Poikkeustapauksissa nämä tuet voivat osoittautua riittämättömiksi alueellisen kehityksen käynnistämisen kannalta, kun kyseisellä alueella esiintyvät rakenteelliset haittatekijät ovat liian suuria. Ainoastaan tällaisissa tapauksissa aluetukia voidaan täydentää toimintatuilla.

Komissio katsoo, että aluetuki voi toimia tehokkaasti sille tarkoitettussa tehtävässä ja siten oikeuttaa siihen liittyviä kilpailun vääristymiä, jos ne ovat tiettyjen periaatteiden ja sääntöjen mukaisia. Näistä periaatteista tärkein on se, että kyseessä on poikkeus 92 artiklan hengen ja kirjaimen mukaisesti.

⁽¹⁾ Ks. Euroopan yhteisöjen komissio, Kilpailuoikeus Euroopan yhteisöissä, osa IIA: Valtion tukiin sovellettavat säännöt, Bryssel — Luxemburg, 1995, s. 205 ss.

⁽²⁾ Näillä suuntaviivoilla korvataan seuraavat asiakirjat mukaan lukien niiden viitteet:
— Komission tiedonanto neuvostolle (EYVL C 111, 4.11.1971, s. 7)
— Komission tiedonanto neuvostolle (KOM(73) 1110, 27.6.1973)
— Komission tiedonanto neuvostolle (KOM(75) 77 lopull., 26.2.1975)
— Komission tiedonanto (EYVL C 31, 3.2.1979, s. 9)
— Komission tiedonanto 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamisesta aluetukiin (EYVL C 212, 12.8.1988, s. 2)
— Komission tiedonanto Ranskassa, Irlannissa ja Portugalissa sovellettavista viite- ja diskonttokoroista (EYVL C 10, 16.1.1990, s. 8)
— Komission tiedonanto 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisesta aluetukiin (EYVL C 163, 4.7.1990, s. 6)
— Komission tiedonanto jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamisesta aluetukiin koskevan komission tiedonannon II luvun muuttamisesta (EYVL C 364, 20.12.1994, s. 1).

Nämä suuntaviivat ovat lisäksi 20 päivänä lokakuuta 1971 annetussa neuvoston päätöslauselmassa vahvistettujen perusteiden mukaisia (EYVL C 111, 4.11.1971, s. 1). Komission tiedonanto viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenettelystä (EYVL C 273, 9.9.1997, s. 3) ei sitä vastoin enää kuulu alueellisia valtiontukia koskeviin asiakirjoihin, sillä tiedonanto koskee kaikkia valtiontukia.

⁽³⁾ Alueelliseksi tueksi katsotaan myös pk-yrityksille suunnattu tuki, joka edistää alueellista kehitystä.

Näitä tukia voidaan myöntää yhteisössä vain jos niitä käytetään säästeliäästi ja ne rajoitetaan kaikkein epäedullisimmassa asemassa oleville alueille⁽⁴⁾. Jos ne yleistyvät ja muuttuvat poikkeuksesta säännöksi, ne menettävät kannustavat ominaisuutensa ja taloudelliset vaikutukset katoavat. Tällöin ne häiritsevät markkinoiden normaalia toimintaa ja vähentävät koko yhteisön talouden tehokkuutta.

2. Soveltamisala

Komissio soveltaa näitä suuntaviivoja kaikille toimialoille myönnettäviin aluetukiin lukuunottamatta perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen maataloustuotteiden tuotantoa, jalostusta ja myyntiä, kalastusta ja hiiliteollisuutta. Tietyillä aloilla, joita nämä suuntaviivat koskevat, sovelletaan lisäksi tämän alan erityissääntöjä⁽⁵⁾.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa esitetystä tuen yhteismarkkinoille soveltumattomuuden periaatteesta voidaan poiketa aluetuen suhteen vain, jos voidaan taata tasapaino tuen aiheuttamien kilpailun vääristymien ja vaikeuksissa olevan alueen kehittämiseen osoitetusta tuesta aiheutuvien etujen välillä⁽⁶⁾. Tuen etujen painoarvo vaihtelee sen mukaisesti, mitä poikkeusta sovelletaan. Tuki haittaa kilpailua enemmän 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kuin 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa⁽⁷⁾.

Yhdelle yritykselle myönnettyllä yksittäisellä tilapäisellä (ad hoc) tuella⁽⁸⁾ tai yhdelle toimialalle rajoittuvalla tuella voi olla huomattava vaikutus kilpailuun kyseisillä markkinoilla, samalla kun tällaisen tuen vaikutukset alueelliseen kehitykseen ovat todennäköisesti liian rajoitetut. Sellaiset tuet kuuluvat yleensä erityisen tai alakohtaisen teollisuuspolitiikan alaan ja poikkeavat sen takia aluetukipolitiikan hengestä⁽⁹⁾. Aluetukipolitiikassa ei pidä ottaa kantaa tuotantovoimavarojen toimialakohtaiseen ja toiminnalliseen jakautumiseen. Komissio katsoo, jollei toisin osoiteta, että tällaiset tuet eivät täytä edellisessä kohdassa mainittuja edellytyksiä⁽¹⁰⁾.

Tämän vuoksi kyseisiä poikkeuksia ei periaatteessa myönnetä kuin monialaisille ja kaikille eri alojen yrityksille avoinna oleville tukiohjelmille, joita sovelletaan tietyllä tukialueella.

3. Alueiden rajaus

- 3.1. Jotta tukiohjelmat voivat hyötyä tarkasteltavana olevista poikkeuksista, on tukiohjelmien kohteina olevien alueiden täytettävä kulloinkin kyseessä olevan poikkeuksen edellytykset. Soveltamalla ennalta määrättyjä arviointiperusteita komissio arvioi, täyttyvätkö mainitut edellytykset.
- 3.2. Näiden suuntaviivojen johdannossa ilmoitetun (tukien poikkeusluonnetta koskevan) periaatteen mukaan komissio katsoo ensinnäkin, että tuettujen yhteisön alueiden kokoanaislaajuuden on oltava pienempi kuin tukea vaille jäävien alueiden. Käytännössä sovelletaan tavallisinta tukien laajuutta koskevaa mittaria (eli tuen kattaman väestön prosenttiosuutta), mikä merkitsee, että aluetukien kokonaiskattavuuden on yhteisössä pysyttävä alle 50 prosentissa koko yhteisön väestöstä.

⁽⁴⁾ Katso 6–7 päivänä marraskuuta 1995 kokoontuneen teollisuusministerien neuvoston kilpailupolitiikkaa ja teollisuuden kilpailukykyä koskevat päätelmät.

⁽⁵⁾ Tässä mainittujen lisäksi seuraavat alat ovat tällä hetkellä erityissääntöjen piiriin kuuluvia aloja: liikenne, teräs, laivanrakennus, synteettikuidut ja autoteollisuus. Lisäksi erityissääntöjä sovelletaan investointeihin, jotka kuuluvat suurille hankkeille myönnettävää aluetukea koskevien monialaisten puitteiden soveltamisalaa.

⁽⁶⁾ Vrt. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.9.1980, asiassa 730/79, Philip Morris v. komissio, Kok. 1980, s. 2671/, 17 kohta sekä tuomio 14.1.1997, asiassa C-169/95, Espanja v. komissio, Kok. 1997, s. I-135, 20 kohta.

⁽⁷⁾ Vrt. ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomio 12.12.1996, asiassa T 380/94, AIUFFASS ja AKT v. komissio, Kok. 1996, s. II-2169, 54 kohta.

⁽⁸⁾ Vrt. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.9.1994 yhdistetyssä asiassa C-278/92, C-279/92 ja C-280/92, Espanja v. komissio, Kok. 1994, s. I-4103.

⁽⁹⁾ Maailman kauppajärjestön tukia ja tasoitustulleja koskevassa sopimuksessa tämäntyyppinen tuki on nimenomaisesti suljettu pois riitauttamattomien (hyväksytään ilman tutkimusta) aluetukien ryhmästä.

⁽¹⁰⁾ Vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettäviä tilapäisiä (ad hoc) tukia säädellään erityissääntöin eikä niitä pidetä aluetukina. Tällä hetkellä voimassa olevat säännöt on julkaistu EYVL:ssä C 368, 23.12.1994, s. 12.

3.3. Toisaalta ottaen huomioon, että kyseiset kaksi poikkeusta liittyvät alueellisiin ongelmiin, joiden luonne ja voimakkuus ovat erilaisia, etusijalle on asetettava 3.2 kohdassa esitetyn tukien kokonaiskattavuuden rajoissa ne alueet, joiden ongelmat ovat vakavimpia ⁽¹¹⁾.

3.4. Tukeen oikeutettujen alueiden rajauksen on siten johdettava tukien maantieteelliseen keskittymiseen 3.2 ja 3.3 kohdassa mainittujen periaatteiden mukaisesti.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeus

3.5. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrätään, että yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea, joka on tarkoitettu edistämään taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vallitsee vakava vajaatyöllisyys. Kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin korostaa, käsitteiden ”poikkeuksellinen” ja ”vakava” käyttö a alakohdassa osoittaa poikkeuksen koskevan vain alueita, joilla taloudellinen tilanne on äärimmäisen epäedullinen koko yhteisön taloudelliseen tilanteeseen verrattuna ⁽¹²⁾.

Tämän vuoksi komissio katsoo, että soveltamalla nykyisin käytettyä menetelmää kyseiset edellytykset täytetään, jos alueella, joka vastaa NUTS ⁽¹³⁾ II -tason maantieteellistä yksikköä, bruttokansantuote asukasta kohden ostovoimastandardina mitattuna ei ylitä 75,0 prosenttia yhteisön keskiarvosta ⁽¹⁴⁾. Tässä tarkastelussa käytetään kunkin alueen bruttokansantuotteen/ostovoimastandardin samoin kuin yhteisön keskiarvon osalta käytettävissä olevien tilastojen kolmen

viimeisen vuoden keskiarvoa. Suuret lasketaan Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston kokoamien tietojen perusteella.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeus

3.6. Toisin kuin 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, jossa tarkoitettu tilanne määritellään tarkasti ja muodollisesti, on 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa enemmän tulkinnanvaraa määriteltäessä niitä alueellisia vaikeuksia, joita voidaan lievittää tuella (jäljempänä ”92 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueet”). Asian kannalta merkitykselliset indikaattorit eivät siten rajoitu tässä tapauksessa välttämättä elintasoon ja vajaatyöllisyyteen. Toisaalta vaikeuksien arvioimisessa käytettävänä viitealueena ei ole koko yhteisö, vaan se voidaan rajoittaa ainoastaan kyseiseen jäsenvaltioon.

Yhteisöjen tuomioistuin on esittänyt näistä kahdesta kysymyksestä (ongelmien laajuus ja viitealue) seuraavan näkemyksen: ”Sitä vastoin — viittaus a alakohtaan — c alakohdan poikkeus on soveltamisalaltaan laajempi, koska siinä sallitaan eräiden alueiden kehittäminen, mitä ei rajoiteta a alakohdassa tarkoitetuilla taloudellisilla edellytyksillä, jos alueelle myönnetty tuet eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun vastaisella tavalla. Tämä määräys antaa komissiolle toimivallan hyväksyä taloudellisen kehityksen edistämiseen myönnetty tuki sellaisille jäsenvaltion alueille, jotka ovat epäedullisessa asemassa kansalliseen keskiarvoon nähden” ⁽¹²⁾.

3.7. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukseen perustuvien aluetukien on sovittava jäsenvaltion yhtenäisen aluepolitiikan puitteisiin ja niissä on noudatettava edellä mainittuja maantieteellisen keskittymisen periaatteita. Ottaen huomioon, että ne suuntautuvat edullisemmassa asemassa oleville alueille kuin a alakohdassa tarkoitettut tuet, c alakohdan mukaisten tukien luonne on vielä voimakkaammin poikkeuksellinen, ja niitä voidaan myöntää vain hyvin rajoitetusti. Näissä olosuhteissa kyseessä olevia tukia voidaan myöntää periaatteessa vain hyvin pienelle osalle jäsenvaltion alueesta. Tämän vuoksi 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueiden kattama osuus ei saa ylittää 50 prosenttia jä-

⁽¹¹⁾ Mainitun artiklan a alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvat alueet edustavat tällä hetkellä 22,7 prosenttia yhteisön väestöstä, kun taas c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvien alueiden väestö on 24,0 prosenttia yhteisön väestöstä.

⁽¹²⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.10.1987, asiassa 248/84, Saksa v. komissio, Kok. 1987, s. 4013, 19 kohta.

⁽¹³⁾ Nomenclature des unités territoriales statistiques (tilastollinen alueluokitusnimikeistö).

⁽¹⁴⁾ Perustana on siis olettamus, että BKT-indikaattori voi kuvastaa kummankin ilmiön yhdistelmää.

senvaltion väestöstä, joka jää 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle ⁽¹⁵⁾.

Toisaalta taas se seikka, että näiden tukien luonne mahdollistaa jäsenvaltion kansallisten erityispiirteiden huomioonottamisen, ei rajoita tarvetta tarkastella tukia yhteisön edun kannalta. Tukeen oikeutettujen alueiden määrittäminen kussakin jäsenvaltiossa on siten toteutettava sellaisissa puitteissa, että voidaan varmistua määrittelyyn yleisestä johdonmukaisuudesta yhteisön tasolla ⁽¹⁶⁾.

3.8. Jotta kansallisille viranomaisille jätettäisiin tukialueiden valinnassa riittävästi harkinnanvaraa kyseenalaistamatta komission tällaisiin tukiin kohdistaman valvonnan tehokkuutta ja kaikkien jäsenvaltioiden samanlaista kohtelua, kyseisen poikkeuksen piiriin hyväksytyt alueet määritetään kahdella tasolla:

— komissio vahvistaa tukien maakohtaisen enimmäiskattavuuden,

— valitaan tukeen oikeutetut alueet.

Jälkimmäisellä tasolla noudatetaan avoimia sääntöjä, mutta se on myös kyllin joustava, jotta voidaan ottaa huomioon erilaiset tilanteet, joilla tutkittavana olevan poikkeuksen soveltaminen voidaan perustella. Tukien enimmäiskattavuuden tarkoituksena on sallia edellä mainittu jousto tukeen oikeutettuja alueita valittaessa ja turvata samalla yhdenmukainen kohtelu, jota tukien hyväksyminen yhteisön kannalta katsoen vaatii.

3.9. Aluetukien tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja perustamissopimuksen 3 artiklassa g ja j alakohdassa, mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi komissio vahvistaa aluetukien kattamaa väestöosuutta koskevan tukien yleisen enimmäiskattavuuden yhteisössä. Tämä yleinen enimmäiskattavuus kattaa kaikki 92 artiklan 3 kohdan c ja a alakohdan mukaisten poikkeusten perusteella tukikelpoiset alueet. Koska 92 artiklan 3 kohdan

a alakohdan poikkeuksen perusteella tukeen oikeutetut alueet sekä niiden kokonaiskattavuus unionin tasolla määritellään ulkoisten edellytysten perusteella ja automaattisesti soveltamalla perustetta, jonka mukaan bruttokansantuote asukasta kohden ostovoimastandardina mitattuna ei saa ylittää 75,0 prosenttia yhteisön keskiarvosta, tästä yleisestä enimmäiskattavuudesta tehdyllä komission päätöksellä määritetään siis samalla myös 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta koskeva enimmäiskattavuus unionin tasolla. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen mukainen enimmäiskattavuus saadaankin vähentämällä tukien yleisestä enimmäiskattavuudesta 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun poikkeukseen oikeutettujen alueiden väestö. Sen jakautuminen eri jäsenvaltioiden kesken perustuu jokaisen jäsenvaltion alueiden sosiaalis-taloudelliseen tilanteeseen arvioituna yhteisön tasolla. Liitteessä III esitetään tämän prosenttiosuuden määrittelemiseksi noudatettava menettely kussakin jäsenvaltiossa.

3.10. Jäsenvaltioiden on 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettava komissiolle ilmoitus niistä menettelytavoista ja määrällisistä indikaattoreista, joita ne haluavat käyttää tukikelpoisten alueiden määrittelemiseksi. Jäsenvaltioiden on lisäksi toimitettava komissiolle luettelo alueista, joita ne ehdottavat c alakohdan poikkeukseen oikeutetuiksi alueiksi, sekä niihin liittyvät intensiteetit ⁽¹⁷⁾. Näiden alueiden väestön prosentuaalinen osuus ei saa ylittää edellä mainittua 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukselle vahvistettua enimmäiskattavuutta.

3.10.1. Menettelytavan on täytettävä seuraavat edellytykset:

— sen on oltava objektiivinen;

— sen on mahdollistettava tarkasteltavien alueiden sosiaalis-taloudellisten tilanteiden erojen mittaaminen jäsenvaltion sisällä korostamalla merkittäviä eroja;

— se on esitettävä selkeällä ja yksityiskohtaisella tavalla, jotta komissio voi arvioida sen pätevyyden.

⁽¹⁵⁾ Lukuun ottamatta näiden suuntaviivojen liitteessä III olevan 8 kohdan soveltamisesta seuraavaa siirtymäkauden poikkeusta.

⁽¹⁶⁾ Vrt. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa 730/79, ks. alaviite 6, 26 kohta, ja tuomio 24.2.1987 asiassa 310/85, Deufil GmbH & Co KG v. komissio, Kok. 1987, s. 901, 18 kohta.

⁽¹⁷⁾ Ks. 4.8 ja 4.9 kohta.

3.10.2. Indikaattoreiden on täytettävä seuraavat edellytykset:

- niiden lukumäärä, mukaan lukien sekä yksittäiset indikaattorit että niiden yhdistelmät, on rajattava viiteen;
- niiden on oltava objektiivisia ja alueiden sosiaalis-taloudellisen tilanteen tarkastelun kannalta merkityksellisiä;
- niiden on perustuttava tilastollisiin sarjoihin, jotka kattavat vähintään kolmen viimeisen vuoden jakson ennen ilmoitusajankohtaa, tai viimeisimpään tutkimukseen, jos vuosittaisia luotettavia tilastoja ei ole saatavilla;
- niiden on perustuttava luotettaviin tilastolähteisiin.

3.10.3. Alueiden luettelon on täytettävä seuraavat edellytykset:

- Alueiden on vastattava NUTS III -tasoa tai oikeutetuissa olosuhteissa muunlaista yhtenäistä maantieteellistä yksikköä. Kukin jäsenvaltio voi käyttää ainoastaan yhtä maantieteellistä yksikköä.
- Ehdotettujen yksittäisten alueiden tai toistensa lähialueiden ryhmän on muodostettava yhtenäisiä alueita, joista kuhunkin kuuluu vähintään 100 000 asukasta. Jos alueilla on vähemmän asukkaita, käytetään kuvitteellista 100 000 asukkaan lukua laskettaessa katettua väestöosuutta. Poikkeuksen tähän sääntöön muodostavat NUTS III -tason alueet, joiden väestömäärä on pienempi kuin 100 000, sekä saaret ja muut alueet, jotka kärsivät vastaavanlaisesta maantieteellisestä eristyneisyydestä⁽¹⁸⁾. Jos alue sijaitsee toisten jäsenvaltioiden aluetukeen oikeutettujen alueiden rajoilla, sääntöä sovelletaan näiden alueiden muodostamaan kokonaisuuteen.

- Alueiden luettelo järjestetään 3.10.2 kohdassa mainittujen indikaattoreiden perusteella. Ehdotettujen alueiden on erottava merkittävästi (puolet standardi-poikkeamasta) yhden tai useamman menettelytavassa hyväksytyt indikaattorin osalta kyseisen jäsenvaltion 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukseen mahdollisesti oikeutettujen alueiden keskiarvosta.

⁽¹⁸⁾ Tätä sääntöä ei sovelleta Luxemburgin suurherttuakuntaan sen pienen väestömäärän takia.

3.10.4. Harvaanasutut alueet:

- edellä 3.9 kohdassa mainitun kutakin jäsenvaltiota koskevan enimmäiskattavuuden asettamisessa rajoissa kyseistä poikkeusta voidaan myös soveltaa alueisiin, joiden väestötiheys on pienempi kuin 12,5 asukasta/km² ⁽¹⁹⁾.

3.10.5. Yhdenmukaisuus rakennerahastojen tuen kanssa:

- edellä 3.9 kohdassa mainittujen enimmäismäärien asettamisessa rajoissa ja 3.10.3 kohdan toisessa luettelukohdassa mainittuja edellytyksiä noudattaen kyseistä poikkeusta voidaan soveltaa myös rakennerahastojen tukeen oikeutettuihin alueisiin, jotta voitaisiin kannustaa jäsenvaltioita varmistamaan yhdenmukaisuus näiden alueiden ja yhteisön tuesta hyötyvien alueiden valinnan välillä.

4. Tukien kohde, muoto ja taso

- 4.1. Aluetuen tavoitteena on joko tuotantoinvestointi (alkuinvestointi) tai työpaikkojen luominen, joka on sidoksissa investointiin. Etusijalle ei siten aseteta pääomaa eikä työvoimaa.
- 4.2. Jotta varmistettaisiin, että tuettavat tuotantoinvestoinnit olisivat kannattavia ja rahoituksellisesti vahvalla pohjalla, tuensaajan sijoittaman rahoitusosuuden⁽²⁰⁾ on oltava vähintään 25 prosenttia.

Tuen muoto vaihtelee. Se voi olla avustus, matalakorkoinen laina tai korkotuki, valtion takaus tai valtion osaomistus edullisin ehdoin, veronhuojennus, sosiaalikulujen alennus, tavaroiden tai palvelujen toimittaminen edulliseen hintaan jne.

Lisäksi tukijärjestelmässä on vaadittava, että tukihakemus on jätettävä ennen kuin hanketta aletaan toteuttaa.

⁽¹⁹⁾ Komission vahvistama tukikelpoisuuden peruste, joka on vahvistettu komission tiedonannossa, joka koskee 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamista aluetukiin koskevan menetelmän muuttamisesta, EYVL C 364, 20.12.1994, s. 8.

⁽²⁰⁾ Tätä 25 prosentin vähimmäispanosta ei saa rahoittaa tuella. Vähimmäispanosta koskevaa tukikieltoa sovelletaan siinäkin tapauksessa, että kyse on tuesta, joka myönnetään korkotuetujen lainojen tai valtion takauksen muodossa.

- 4.3. Tuen taso määritellään intensiteettinä suhteessa tukikelpoisiin kustannuksiin (katso 4.5, 4.6 ja 4.13 kohta).

Alkuinvestointituki

- 4.4. Alkuinvestoinnilla tarkoitetaan investointia kiinteään käyttöomaisuuteen, joka liittyy uuden laitoksen perustamiseen, olemassaolevan laitoksen laajentamiseen tai toimivan yrityksen tuotteen tai tuotantomenetelmän perusteelliseen muuttamiseen (rationalisoinnilla, monipuolistamisella tai nykyaikaistamisella) ⁽²¹⁾.

Investoinnit kiinteään käyttöomaisuuteen ostamalla sellainen toimipiste, joka on suljettu tai olisi suljettu ilman ostamista, voidaan myös katsoa alkuinvestoinniksi lukuunottamatta tapauksia, joissa laitos kuuluu vaikeuksissa olevalle yritykselle. Tällaisessa tapauksessa laitoksen ostoon myönnettävä tuki saattaa hyödyttää vaikeuksissa olevia yrityksiä, jolloin asiaa on tarkasteltava vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen säännösten mukaisesti ⁽²²⁾.

- 4.5. Alkuinvestointituki lasketaan prosenttiosuutena investoinnin arvosta. Tämä arvo mitataan yhtenäisen kuluperustan (vakioperusteen) mukaan, joka vastaa seuraavia investoinnin osatekijöitä: maa, rakennukset ja laitteet ⁽²³⁾.

⁽²¹⁾ Näin ollen korvaavat investoinnit eivät kuulu tämän käsitteen piiriin. Sellaiset investointituet kuuluvat toimintatukiin, joita koskevat 4.15–4.17 kohdassa esitetyt säännöt. Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettyä valtion tukea koskevien yhteisön suuntaviivojen (EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12) määritelmän mukaiselle vaikeuksissa olevalle yritykselle myönnetty tuki rahoituksen rakenneuudistukseen ei myöskään kuulu tämän käsitteen piiriin. Mainittujen suuntaviivojen 2.5 kohdassa tarkoitettua vaikeuksissa olevan yrityksen rakenneuudistukseen myönnettävää tukea voidaan myöntää tarvittaessa ilman uutta ilmoitusta aluetukijärjestelmän yhteydessä, jos kyseiset tuet suunnataan investointitoimenpiteisiin (toiminnan rationalisointi, nykyaikaistaminen tai monipuolistaminen). Koska nämä aluetuet kuitenkin ovat osa tukihanketta vaikeuksissa olevan yrityksen rakenneuudistukseen, ne on otettava huomioon kyseisten suuntaviivojen mukaisesti tehtävässä tutkimuksessa.

⁽²²⁾ Tällä hetkellä sovellettava teksti mainitaan alaviitteessä 10.

⁽²³⁾ Liikenteen alalla kuljetuskaluston hankintaan suunnattuja menoja (irtain omaisuus) ei voida sisällyttää yhtenäiseen kuluperustaan (vakioperuste). Nämä kustannukset eivät siis oikeuta alkuinvestointitukeen.

Jos kyse on ostamisesta otetaan huomioon ainoastaan ⁽²⁴⁾ tämän omaisuuden hankkimisesta aiheutuvat kustannukset edellyttäen, että kauppa tapahtuu markkinaehdoin. Omaisuus, jonka hankkimiseen on saatu tukea jo ennen ostoa, on vähennettävä.

- 4.6. Tukeen oikeutetut kustannukset voivat myös käsittää tiettyjä aineettomia investointeja edellyttäen, että ne eivät suurten yritysten osalta ylitä 25 prosenttia vakioperusteesta ⁽²⁵⁾.

Kysymykseen tulevat ainoastaan sellaiset kustannukset, jotka liittyvät tekniikan siirtoon hankittaessa:

— patenteja

— käyttölupia tai patentoitua teknistä taitotietoa

— patentoimatonta teknistä taitotietoa.

Tukikelpoiseen aineettomaan omaisuuteen sovelletaan edellytyksiä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että se pysyy aluetukeen oikeutulla alueella eikä sitä siirretä toisten alueiden hyväksi ja erityisesti sellaisten alueiden hyväksi, jotka eivät ole oikeutettuja aluetukeen. Tässä tarkoituksessa tukikelpoisen aineettoman omaisuuden on täytettävä erityisesti seuraavat edellytykset:

— sitä on hyödynnettävä ainoastaan aluetukea saavassa laitoksessa

— se on katsottava poistokelpoiseksi omaisuudeksi

— se on hankittu kolmannelta markkinaehdoin

— sen on sisällyttävä yrityksen varoihin ja säilyttävä aluetukea saavassa laitoksessa vähintään viiden vuoden ajan.

- 4.7. Jäsenvaltioiden ilmoittamat tuet ilmaistaan tavallisesti bruttomääräisinä eli ennen veroja. Jotta

⁽²⁴⁾ Jos ostoon liittyy muita alkuinvestointeja, näistä aiheutuvat kulut lisätään ostokustannuksiin.

⁽²⁵⁾ Pk-yrityksiin sovelletaan pienten ja keskisuurten yritysten valtion tukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa (EYVL C 213, 23.7.1996, s. 4) määriteltyjä perusteita ja edellytyksiä.

voitaisiin verrata keskenään erilaisia tukimuotoja ja eri jäsenvaltioiden myöntämien tukien intensiteettejä, komissio muuntaa jäsenvaltioiden ilmoittamat tuet nettoavustusekvivalentteina (jäljempänä ”NAE”) ilmaistuksi tuiksi ⁽²⁶⁾.

- 4.8. Tuki-intensiteetti on sopeutettava kyseessä olevien alueellisten ongelmien laadun ja vakavuuden mukaan. Sen vuoksi on alusta alkaen tehtävä ero 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla sallittujen tuki-intensiteettien ja c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla sallittujen intensiteettien välillä. Tässä yhteydessä on myös tärkeää ottaa huomioon, että niille alueille, joihin sovelletaan 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta, ei ole ominaista poikkeuksellisen alhainen elintaso eikä huomattava vajaatyöllisyys saman artiklan a alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen mukaisessa merkityksessä. Tukien kilpailua väristävät vaikutukset eivät ole näillä alueilla samalla tavoin perusteltuja kuin alueilla, joihin voidaan soveltaa a alakohdan poikkeusta. Tämä merkitsee sitä, että sallitut tuki-intensiteetit ovat jo alun perin pienempiä c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla kuin niillä alueilla, jotka kuuluvat a alakohdan soveltamisalaan.

Näin ollen komissio katsoo, että 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueilla aluetuki-intensiteetin ei pidä olla enempää kuin 50 prosenttia NAE, lukuun ottamatta syrjäisimpiä alueita ⁽²⁷⁾, joilla tuki-intensiteetti voi olla 65 prosenttia NAE. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueilla aluetuen enimmäisintensiteetti ei saa tavallisesti ylittää 20 prosenttia NAE, lukuun ottamatta harvaanasuttuja alueita tai syrjäisimpiä alueita, joilla se voi olla 30 prosenttia NAE.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisilla NUTS II-tason alueilla, joilla bruttokansantuote asukasta kohti ostovoimastandardina mitattuna on yli 60 prosenttia yhteisön keskiarvosta, aluetuki-intensiteetti ei saa

ylittää 40 prosenttia NAE, lukuun ottamatta syrjäisimpiä alueita, joilla se voi olla 50 prosenttia NAE.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueilla, joilla bruttokansantuote asukasta kohden ostovoimastandardina mitattuna on yhteisön keskiarvoa korkeampi ja työttömyysaste keskiarvoa alhaisempi ⁽²⁸⁾ aluetuki-intensiteetti ei saa ylittää 10 prosenttia NAE, lukuun ottamatta harvaanasuttuja alueita tai syrjäisimpiä alueita, joilla se voi olla 20 prosenttia NAE. Poikkeustapauksissa 10 prosentin (NAE) enimmäisintensiteetin soveltamisalaan kuuluvilla alueilla voidaan hyväksyä myös korkeampia tuki-intensiteettejä, jotka eivät kuitenkaan saa ylittää tavanomaista 20 prosentin (NAE) enimmäisintensiteettiä, jos nämä alueet (vastaavat NUTS III-tasoa tai pienempää) sijaitsevat 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueiden vieressä.

Kaikki edellä mainitut enimmäisintensiteetit ovat suurimpia mahdollisia tuki-intensiteettejä. Näitä enimmäisintensiteettejä pienempien tukien osalta komissio valvoo, että aluetuki-intensiteetti vastaa kyseessä olevien alueellisten ongelmien vakavuutta ja laajuutta yhteisön tasolla tarkasteltuna.

- 4.9. Edellä 4.8 kohdassa mainittuihin enimmäisintensiteetteihin voidaan lisätä pk-yrityksille myönnettäviä tukia koskevassa komission tiedonannossa ⁽²⁹⁾ vahvistettu pk-yrityksille tarkoitettu lisätuen määrä eli 15 prosenttiyksikköä brutto ⁽³⁰⁾ 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla ja 10 prosenttiyksikköä brutto c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla. Lopullista enimmäisintensiteettiä sovelletaan pk-yritysten tuen perusteisiin. Kyseisiä pk-yrityksille tarkoitettuja lisiä ei sovelleta kuljetusalan yrityksiin.

⁽²⁸⁾ BKT:tä ja työttömyyttä on mitattava NUTS III-tasolla.

⁽²⁹⁾ Aluetukia täydentäviä avustustoimenpiteitä ovat myös T&K-tuet ja ympäristötuet. Näiden tukien laskentaperuste on kuitenkin toinen kuin aluetukien (pk-tuki mukaanlukien). Näitä lisätukitoimenpiteitä ei lisätä aluetukiin, vaan toisenlaiseen kyseeseen tulevaan tukeen. Kahteen mainittuun tukeen tällä hetkellä sovellettavia tekstejä ovat T&K-tukien osalta EYVL:ssä C 45, 17.2.1996, s. 5 julkaistu teksti ja ympäristötukien osalta EYVL:ssä C 72, 10.3.1994, s. 3 julkaistut suuntaviivat.

⁽³⁰⁾ Tässä yhteydessä sovelletaan tuki-intensiteettien lisiä (brutto), jotka on määritelty edellä mainitussa pk-yrityksille myönnettävää tukea koskevassa tiedonannossa.

⁽²⁶⁾ Nettoavustusekvivalenttien laskemisesta ks. liite I.

⁽²⁷⁾ Syrjäisimpiä alueita ovat Ranskan merentakaiset departementit, Azorit ja Madeira sekä Kanariansaaret (vrt. Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitetty julistus N:o 26 yhteisön syrjäisimmistä alueista).

4.10. Alkuinvestointitukien myöntämisen ehtona on oltava maksutapaa tai tuensaantia koskevien edellytysten osalta kyseisen investoinnin säilyttäminen vähintään viiden vuoden ajan.

Tuki työpaikkojen luomiseen

4.11. Kuten 4.1 kohdassa osoitetaan, aluetuella voidaan edistää myös työpaikkojen luomista. Työllisyystuen suuntaviivoista (joissa käsitellään työpaikkoja, jotka eivät liity tiettyyn investointiin) ⁽³¹⁾ poiketen on tässä kuitenkin kyse ainoastaan alkuinvestoinnin toteuttamiseen liittyvistä työpaikoista ⁽³²⁾.

4.12. Työpaikkojen luomisella tarkoitetaan tietyn yrityksen työpaikkojen määrän nettolisäystä ⁽³³⁾ suhteessa viiteaikavälin keskiarvoon. Kyseisenä aikana luotujen työpaikkojen lukumäärästä on siten vähennettävä samana ajanjaksona mahdollisesti vähentyneet työpaikat ⁽³⁴⁾.

4.13. Investointituen tavoin on myös näissä suuntaviivoissa tarkoitettua tukea työpaikkojen luomiseen mukautettava niiden alueellisten ongelmien laadun ja voimakkuuden mukaan, joita tuella pyritään poistamaan. Komissio katsoo, että tämä tuki ei saa ylittää tiettyä prosenttiosuutta palkatun työntekijän palkkakustannuksista ⁽³⁵⁾ laskettuna kahden vuoden ajalta. Tämä prosenttiosuus vastaa investointituella kyseisellä alueella sallittua intensiteettiä.

⁽³¹⁾ Tällä hetkellä voimassa olevat suuntaviivat, ks. EYVL C 334, 12.12.1995, s. 4.

⁽³²⁾ Työpaikan katsotaan liittyvän tietyn investoinnin toteuttamiseen, jos se koskee toimintaa, johon investointi kytkeytyy ja jos sen luominen toteutuu kolmen ensimmäisen koko investoinnin toteuttamista seuraavan vuoden aikana. Tänä aikana investointeihin liittyvät myös ne työpaikat, jotka on luotu investoinnin aiheuttaman kapasiteetin käyttöösteven nousun vuoksi.

⁽³³⁾ Työpaikkojen määrä vastaa miestyövuosien (MTV) määrää, eli vuoden aikana kokopäivätoimisesti tai osa-aikaisesti tai kausiluonteisesti työllistettyjen henkilöiden määrä, kahden viimeksimainitun ollessa mtv:n murto-osa.

⁽³⁴⁾ On selvää, että määritelmää sovelletaan sekä jo toiminnassa olevaan toimipaikkaan että uuteen.

⁽³⁵⁾ Palkkakustannukset käsittävät bruttopalkan eli palkan ennen veroja sekä pakolliset sosiaalimaksut. Komissio varaa itselleen mahdollisuuden käyttää viiteinä yhteisön tilastoja keskimääräisistä palkkakustannuksista eri jäsenvaltioissa.

4.14. Työpaikkojen luomiseen myönnettävän tuen ehtona on oltava maksutapaa tai tuensaantia koskevien edellytysten osalta luotujen työpaikkojen säilyminen vähintään viiden vuoden ajan.

Toimintatuki

4.15. Yrityksen juoksevien kustannusten alentamiseen tarkoitettut aluetuet (toimintatuet) ovat periaatteessa kiellettyjä. Poikkeuksellisesti tämäntyyppisiä tukia voidaan kuitenkin sallia alueilla, joihin sovelletaan 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta edellyttäen, että tuki edistää alueellista kehitystä, myöntäminen on perusteltua tuen laadun vuoksi ja että tuen taso on suhteessa niihin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään ⁽³⁶⁾. Jäsenvaltion on osoitettava haittojen olemassaolo ja arvioitava niiden suuruus.

4.16. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluville syrjäisimmille alueille tai joko 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan tai 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisille 3.10.4 kohdassa mainitut perusteet täyttävillä harvaanasuilla alueille voidaan myöntää tukia lisäkuljetuskustannusten osittaiseen korvaamiseen ⁽³⁷⁾ erityisedellytyksiä noudattaen ⁽³⁸⁾. Jäsenvaltion on osoitettava mainittujen lisäkustannusten olemassaolo ja arvioitava niiden suuruus.

4.17. Lukuun ottamatta 4.16 kohdassa mainittuja tapauksia toimintatuen on oltava ajallisesti rajoitettua ja alenevaa. Lisäksi jäsenvaltioiden välisen viennin edistämiseen tarkoitettujen toimintatuen ⁽³⁹⁾ ovat kiellettyjä.

⁽³⁶⁾ Toimintatuet ovat muodoltaan erityisesti verovapautuksia tai sosiaalimaksujen alennuksia.

⁽³⁷⁾ Lisäkuljetuskustannuksilla tarkoitetaan kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet tavaroiden kuljetuksista kyseisen maan kansallisten rajojen sisäpuolella. Nämä tuet eivät voi missään tilanteessa olla vientitukia, eivätkä vaikutukseltaan samanlaisia kuin perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitettujen tuonnin määrälliset rajoitukset.

⁽³⁸⁾ Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukseen väestötiheysperusteen nojalla oikeutettuja alueita koskevista erityisedellytyksistä katso liite II. Muihin alueisiin, jotka hyötyvät lisäkuljetuskustannusten tasapainottamiseksi myönnettävistä tuista, sovelletaan liitteen II mukaisia edellytyksiä.

⁽³⁹⁾ Ks. tiedonannon vähämerkityksestä tuesta 3 alaviite, EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.

Tuen kasautumista koskevat säännöt

4.18. Edellä 4.8 ja 4.9 kohdassa mainittuja tuki-intensiteetin enimmäismääriä sovelletaan tuen kokonaismäärään:

— kun tukea myönnetään samanaikaisesti useammasta aluetukiohjelmasta,

— tuen lähteestä riippumatta, olipa kysymys siten paikallisesta, alueellisesta, kansallisesta tai yhteisön myöntämästä tuesta.

4.19. Edellä 4.11—4.14 kohdassa kuvailtu työpaikkojen luomiseen myönnettävä tuki ja 4.4—4.10 kohdassa kuvailtu investointituki voivat kasautua⁽⁴⁰⁾ alueelle vahvistetun intensiteetin enimmäismäärän rajoissa⁽⁴¹⁾.

4.20. Jos aluetukeen oikeutetut kustannukset oikeuttavat kokonaisuudessaan tai osittain myös muihin tukiin, yhteiseen osuuteen sovelletaan kyseisten järjestelmien suotuisinta enimmäisintensiteettiä.

4.21. Jos jäsenvaltio määrää, että johonkin järjestelmään kuuluvat valtiontuet voivat kasautua muihin järjestelmiin kuuluvien tukien kanssa, sen on täsmennettävä kunkin järjestelmän osalta, minkä menetelmän avulla se varmistaa, että edellä luetellut edellytykset täytetään.

5. Aluetukikartta ja tuen toteaminen yhteismarkkinoille soveltuvaksi

5.1. Kokonaisuus, jonka muodostavat toisaalta poikkeusten soveltamisalaan kuuluvat jäsenvaltion alueet ja toisaalta kullekin niistä sallitut

alkuinvestointitukien tai työpaikkojen luomiseen myönnettävän tuen intensiteettien enimmäismäärät esitetään jäsenvaltion aluetukikarttana.

5.2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti karttaluonnos, joka on laadittu 3.5, 3.10, 4.8 ja 4.9 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti. Komissio hyväksyy tämän aluetukikartan perustamissopimuksen 93 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen eli periaatteessa kyseisen jäsenvaltion kaikkia kyseisiä alueita koskevalla yhdellä päätöksellä ja määrääjäksi. Kansallisia aluetukikarttoja tarkistetaan täten säännöllisesti.

5.3. Yhdenmukaisuuden säilyttämiseksi niiden päätösten välillä, jotka komissio tekee toisaalta kilpailupolitiikan alalla ja toisaalta rakennerahastojen tukien puitteissa hyväksyttävien alueiden osalta, karttojen voimassaoloaika noudattaa periaatteessa rakennerahastojen toimenpiteiden aikataulua.

5.4. Komissio hyväksyy luonnokset tukijärjestelmiksi joko aluetukikarttaa valmisteltaessa tai myöhemmin kartassa määriteltyjen alueiden, enimmäisintensiteettien ja määrärajojen osalta.

5.5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 5.4 kohdassa mainittujen tukiohjelmien toteuttamista koskevat vuosikertomukset voimassa olevien sääntöjen mukaan⁽⁴²⁾.

5.6. Kartan voimassaoloaikana jäsenvaltiot voivat pyytää siihen tarkistuksia sosiaalis-taloudellisessa tilanteesta todistettavasti tapahtuneiden merkittävien muutosten perusteella. Nämä muutokset voivat koskea intensiteetin astetta ja alueiden tukikelpoisuutta edellyttäen, että mahdollista uusien alueiden mukaanottamista vastaa saman väestömäärän omaavien muiden alueiden poistaminen. Tarkistetun kartan voimassaolo päättyy alkupe-raiselle kartalle määrätyn voimassaoloajan päättyessä.

5.7. Jos joitakin alueita ei enää aluetukikartan tarkistuksen jälkeen katsota 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueiksi vaan ne muuttuvat 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueiksi, komissio voi siirtymäkauden aikana sallia näille alueille 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti myönne-

⁽⁴⁰⁾ Näissä suuntaviivoissa tarkoitettu työpaikkojen luomiseen myönnetty tuki ja investointituki eivät saa kasautua alaviitteessä 31 mainituissa suuntaviivoissa määritellyn työllisyystuen kanssa, sillä ne liittyvät aivan eri olosuhteisiin ja ajankohtiin. Tuen korotuksia voidaan kuitenkin hyväksyä erityisen epäedullisessa asemassa olevien ryhmien osalta työllisyystukien suuntaviivoissa vahvistettavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

⁽⁴¹⁾ Tämän edellytyksen katsotaan täyttyvän, jos alkuinvestointituen määrä (prosentteina investoinnin arvosta) ja työpaikkojen luomiseen myönnetyn tuen määrä (prosentteina palkkakustannuksista) eivät ylitä sitä suotuisinta tuen intensiteettiä, joka on saatu soveltamalla joko 4.8 ja 4.9 kohdassa tarkoitettujen perusteiden tai 4.13 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaan vahvistettua tuen alueellista enimmäisintensiteettiä.

⁽⁴²⁾ Tällä hetkellä voimassa olevat säännöt: katso komission kirje jäsenvaltioille 22.2.1994, sellaisena kuin se on muutettuna komission kirjeellä jäsenvaltioille 2.8.1995.

tyn tuki-intensiteetin asteittaisen vähentämisen joko lineaarisesti tai nopeammin, 4.8 ja 4.9 kohdan mukaiseen enimmäisintensiteettiin asti⁽⁴³⁾ ⁽⁴⁴⁾. Tämä siirtymäkausi voi olla toimintatukien osalta enintään kaksi vuotta ja alkuinvestointeihin ja työpaikkojen luomiseen myönnettujen tukien osalta enintään neljä vuotta.

- 5.8. Karttaa laadittaessa jäsenvaltioita kehoitetaan ilmoittamaan komissiolle perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti luettelo alueista, joita ne ehdottavat varsinaisiin poikkeuksiin oikeuttaviksi ja niille tarkoitetut tukien enimmäisintensiteetit sekä muut seikat, jotka ovat olennaisia niihin tukijärjestelmiin sovellettavan puitejärjestelmän määrittämiseksi (tukien tarkoitus ja muoto, yrityskoko jne.), jotka jäsenvaltiot aikovat toteuttaa kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Kartan voimassaoloaikana ja sen voimassaoloajan asettamisessa rajoissa kaikista kyseisen puitejärjestelmän mukaisista tukijärjestelmistä voidaan ilmoittaa nopeutetun menettelytavan puitteissa.

6. Soveltaminen, täytäntöönpano ja tarkistaminen

- 6.1. Jäljempänä 6.2 ja 6.3 kohdassa vahvistettuja siirtymämääriä lukuun ottamatta komissio arvioi aluetukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille näiden suuntaviivojen perusteella niiden hyväksymisestä alkaen. Tukihankkeita, jotka on ilmoitettu komissiolle ennen näiden suuntaviivojen tiedoksiantamista jäsenvaltioille ja joista komissio ei ole vielä tehnyt lopullista päätöstä, arvioidaan kuitenkin ilmoitusajankohtana voimassa olleiden perusteiden mukaisesti.

Lisäksi komissio tekee jäsenvaltioille perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisia ehdotuksia aiheelliseksi toimenpiteiksi varmistukseksi, että kaikki 1 päivänä tammikuuta 2000 voimassa olevat aluetukikartat ja -järjestelmät ovat yhdenmukaisia näiden suuntaviivojen kanssa.

⁽⁴³⁾ Siirtymäsäännöksiä ei sovelleta NUTS II -alueiden niihin osiin jotka, menettäessään 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisen tukialueen aseman ja joihin ei voida soveltaa liitteen III 8 kohdan toista kompensoivaa tekijää lisäväestönsuuden saamiseksi, olisi pitänyt poistaa uudelta tukikartalta.

⁽⁴⁴⁾ Erityisen vaikean tilanteensa vuoksi Pohjois-Irlanti säilyttää poikkeusalueen asemansa ja alueella sovellettava enimmäismäärä on 40 prosenttia.

Komissio ehdottaa siten jäsenvaltioille 93 artiklan 1 kohdan mukaisena aiheellisena toimenpiteenä kaikkien komission hyväksymien (ilman määräaikaa tai joiden voimassaolo jatkuu 31 päivän joulukuuta 1999 jälkeen) tukialueiden luetteloiden voimassaolon rajoittamista 31 päivään joulukuuta 1999.

Komissio ehdottaa jäsenvaltioille myös 93 artiklan 1 kohdan mukaisena aiheellisena toimenpiteenä kaikkien 31 päivän joulukuuta 1999 jälkeen voimassaolevien aluetukijärjestelmien muuttamista siten, että ne vastaavat näitä suuntaviivoja 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, ja suunniteltujen muutosten ilmoittamista kuuden kuukauden kuluessa.

- 6.2. Koska suurin osa tuetuista alueista on hyväksytyt alueelliseen tukeen oikeutetuiksi 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan poikkeusten nojalla 31 päivään joulukuuta 1999 asti ja jotta voitaisiin varmistaa jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu mainittuun ajankohtaan saakka, komissio voi poiketa 31 päivään joulukuuta 1999 asti näistä suuntaviivoista ennen 1 päivää tammikuuta 1999 ilmoitettujen tukialueluetteloiden tukikelpoisuuden tarkastelun osalta (uudet tai muutetut luettelot) edellyttäen, että näiden luetteloiden voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 1999. Tällaisissa tapauksissa komissio nojautuu edelleen 12 päivänä elokuuta 1988 annetussa tiedonannossa⁽⁴⁵⁾ määriteltyyn menettelyyn.
- 6.3. Jäsenvaltioiden tasavertaisen kohtelun varmistamiseksi komissio voi poiketa 31 päivään joulukuuta 1999 asti näistä suuntaviivoista myös tarkastellessaan uusien tukijärjestelmien tuki-intensiteettien ja kasautumista koskevien enimmäismäärien soveltuvuutta, tapauskohtaista tukea ja ennen 1 päivää tammikuuta 1999 ilmoitettuihin tukijärjestelmiin tehtäviä muutoksia edellyttäen, että mainittujen intensiteettien ja kasautumista koskevien enimmäismäärien voimassaoloaika päättyy 31 päivänä joulukuuta 1999 tai että 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen määritetyt intensiteetit ja kasautumista koskevat enimmäismäärät ovat näiden suuntaviivojen mukaisia.
- 6.4. Komissio tarkastelee näitä suuntaviivoja uudelleen viiden vuoden kuluttua niiden soveltamisesta alkaen. Se voi myös päättää niiden muuttamisesta milloin tahansa, jos tämä on tarpeen kilpailupolitiikkaan liittyvistä syistä tai muiden yhteisön politiikkojen ja kansainvälisten sitoumusten huomioon ottamiseksi.
- ⁽⁴⁵⁾ Ks. alaviite 5, viides luetelmakohta.

LIITE I

INVESTOINTITUEN NETTOAVUSTUSEKVIVALENTTI

Nettoavustusekvivalentin (NAE) laskemismenetelmä on menetelmä, jota komissio käyttää arvioidessaan jäsenvaltioiden ilmoittamia tukijärjestelmiä. Periaatteessa jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse soveltaa tätä menetelmää, joka julkaistaan nyt pelkästään avoimuuden vuoksi.

1. YLEISET PERIAATTEET

Nettoavustusekvivalentin (NAE) laskemiseksi kaikki investointiin⁽⁴⁶⁾ tietyssä maassa liittyvät tukimuodot kootaan yhden yhteisen nimittäjän eli nettointensiteetin alle, jotta niitä voitaisiin verrata keskenään tai ennalta määrättyjen tukikattojen kanssa. Kyseessä on etukäteen tapahtuva vertailu, joka ei aina välttämättä vastaa kirjanpitoikäntäntöä.

Nettointensiteetti kuvaa yrityksen tuesta saamaa lopullista hyötyä suhteessa tuettuun investointiin (ALV poislukien). Tässä laskelmassa otetaan huomioon ainoastaan kiinteisiin investointeihin kuten maa-alueisiin, rakennuksiin ja laitteisiin liittyvät kustannukset, jotka muodostavat tuen vakioperusteen.

Tukijärjestelmissä, joissa arviointiperuste sisältää ylimääräisiä kustannuksia, tällaiset kustannukset on rajoitettava tiettyyn osuuteen vakioperusteesta. Siten kaikki järjestelmät tutkitaan viime kädessä kohdistamalla niiden intensiteetti vakioperusteen kustannusten mukaisesti, kuten seuraavissa esimerkeissä esitetään⁽⁴⁷⁾.

Esimerkki 1:

- järjestelmän vakioperuste: laitteet
- järjestelmän enimmäisintensiteetti: 30 %

Koska järjestelmän kaikki tukikelpoiset kustannukset sisältyvät vakioperusteeseen, komissio ottaa suoraan huomioon järjestelmän enimmäisintensiteetin eli 30 prosenttia. Jos komissio on hyväksynyt kyseisen alueen enimmäisintensiteetiksi 30 prosenttia, järjestelmä katsotaan tämän osalta asianmukaiseksi.

Esimerkki 2:

- järjestelmän vakioperuste: laitteet, rakennukset ja patentit 20 prosenttiin asti edeltävistä kuluista
- järjestelmän enimmäisintensiteetti: 30 %

Järjestelmän kaikki tukikelpoiset kustannukset ovat joko vakioperusteen mukaisia (laitteet, rakennukset) tai tukeen oikeuttavia aineettomia kustannuksia (patentit). Jälkimmäiset kustannukset eivät saa ylittää 25 prosenttia vakioperusteesta. Tällaisessa tapauksessa komissio ottaa suoraan huomioon järjestelmän enimmäisintensiteetin eli 30 prosenttia. Jos komissio on hyväksynyt kyseisen alueen enimmäisintensiteetiksi 30 prosenttia, järjestelmä katsotaan tämän osalta asianmukaiseksi.

⁽⁴⁶⁾ Verohelpotuksen muodossa annettuja tukia voidaan pitää investointeihin liittyvinä tukina, kun niiden perustana on tietty kyseiselle alueelle tehty investointi. Lisäksi kaikki verohelpotuksen muodossa annetut tuet voidaan liittää investointeihin, jos niille määrätään yhteinen yläraja, joka ilmaistaan prosentteina alueelle tehdystä investoinneista. Jos verohelpotuksen myöntäminen jaksotetaan useammalle vuodelle, vuoden lopussa jäljellä oleva määrä voidaan siirtää seuraavalle vuodelle ja sitä voidaan korottaa viitekoron mukaisesti.

⁽⁴⁷⁾ Tätä menetelmää intensiteetin uudelleen laskemiseksi ei sovelleta varsinaisen tekstin 4.6 kohdassa käsiteltyihin aineetomiin investointeihin.

Esimerkki 3:

- järjestelmän vakioperuste: laitteet, rakennukset, maa-alueet ja varastot 50 prosenttiin asti edeltävistä kuluista
- järjestelmän enimmäisintensiiteetti: 30 %

Komissio ottaa huomioon vakioperusteeseen perustuvan järjestelmän enimmäisintensiiteetin eli $30\% \times 1,5 = 45\%$. Jos komissio on hyväksynyt kyseisen alueen enimmäisintensiiteetiksi 30 prosenttia, järjestelmää ei katsota asianmukaiseksi, ellei sen intensiiteettiä pienennetä $30\% : 1,5 = 20\%$.

Esimerkki 4:

- järjestelmän vakioperuste: rakennukset
- järjestelmän enimmäisintensiiteetti: 60 %

Jos komissio on hyväksynyt alueelliseksi ylärajaksi 30 prosenttia, ei ole varmaa, että tuet ovat tämän ylärajan mukaisia. Jos järjestelmässä vahvistettu intensiteetti on alueellista enimmäismäärää suurempi, sovelletaan alennettua vakioperustetta. Järjestelmää ei tässä vaiheessa katsota asianmukaiseksi, ellei siihen lisätä nimenomaisesti edellytystä, joka koskee täyteen vakioperusteeseen sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamista.

Lukuun ottamatta tiettyjä tukimuotoja, jotka edellyttävät erityiskäsittelyä, nettoavustusekvivalentin laskeminen perustuu ainoastaan verotusta ja nykyarvoa koskeviin laskelmiin. Nämä laskelmat toteutetaan käyttäen kyseisen maan tukijärjestelmissä ja verolainsäädännössä annettuja ohjeita ja tiettyjä sopimuksin sovittuja perusteita.

1.1. Verotus

Tuen intensiteetti on laskettava sen jälkeen kun verot on otettu huomioon eli kun siitä on vähennetty tuensaamiseen liittyvät verot, erityisesti yhtiön voitosta suoritettava vero. Puhutaan nettoavustusekvivalentista, joka on tuensaajalle asiaa koskevan veron maksamisen jälkeen jäävä tukiosuus ja johon sisältyy oletus, että yritys saa ensimmäisenä toimintavuotenaan niin paljon voittoa, että tuesta maksettava vero on suurin mahdollinen.

1.2. Nykyarvon laskeminen

Nykyarvo lasketaan nettoavustusekvivalentin määrittämisen eri vaiheissa. Ensinnäkin kun tukia ja/tai investointikuluja porrastetaan ajallisesti, on otettava huomioon tuen maksamisen ja kulujen todellinen tapahtuma-aika. Sen vuoksi investointikulut ja tuen maksaminen diskontataan sen vuoden loppuun, jolloin yritys tekee ensimmäisen poiston. Tätä menetelmää käytetään myös korkotuetun lainan takaisinmaksuun liittyvien etujen tai tuesta perityn veron diskonttaamiseen.

Tätä tarkoitusta varten on määritetty viitekorko/diskonttokorko, jonka komissio määrittää jokaiselle jäsenvaltiolle. Diskonttokoron määrittämisen lisäksi korkoa käytetään matalakorkoisesta lainasta koituvan korkeuden laskemiseen.

1.3. Erityistapaukset

Edellä kuvattujen verotusta ja nykyarvoa koskevien laskelmien lisäksi tietyt tukimuodot edellyttävät erityiskäsittelyä. Tapauksessa, jossa annetaan tukea rakennuksen vuokraamista varten, tuki määritellään diskonttaamalla yrityksen maksaman vuokran ja rakennuksen arvoon sovellettua viitekorkoa vastaavan teoreettisen vuokran väliset erot, joihin lisätään rakennuksesta kyseisenä vuonna tehtyä poistoa vastaava summa. Samaa menettelyä käytetään, jos kyseessä on leasingin rahoittamiseen annettu tuki⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁸⁾ On huomattava, että vuokralaisena olleen yrityksen tekemä maa-alueen tai rakennuksen osto voi oikeuttaa tukeen, jos tuen tarpeellisuus voidaan osoittaa.

Maa-alueen vuokraamista varten annetussa tuessa teoreettinen vuokra lasketaan käyttäen maa-alueen arvoon sovellettua viitekorkoa vähennettynä inflaatioasteella.

2. PÄÄOMA-AVUSTUKSENA ANNETUN INVESTOINTITUEN NETTOAVUSTUSEKVIVALENTTI

2.1. Yleistä

Pääoma-avustuksena yritykselle annettu investointituki ilmaistaan aluksi prosentteina investoinnista. Kyseessä on nimellinen avustusekvivalentti tai bruttoavustusekvivalentti.

Tukien yhteisen arviointimenettelyn mukaisesti tuen nettoavustusekvivalentti (NAE) on se tukiosa, joka jää tuensaajalle yhtiön voitoista perityn veron jälkeen.

Useassa tapauksessa tuki sinänsä ei ole verotettavaa, mutta se vähennetään vähennyskelpoisen investoinnin arvosta. Tämä merkitsee, että investoija tekee joka vuosi pienemmän poiston kuin mitä tekisi, jolle olisi saanut tukea. Koska poistot voidaan vähentää verotettavista voitoista, tuki nostaa valtion yritykseltä vuosittain voittojen verotuksen muodossa perimää osuutta.

Edellä kuvattu tapa verottaa tukia, jossa tuki lisätään voittoihin samaa tahtia poistojen kanssa, on kaikissa jäsenvaltioissa yleisimmin käytetty tapa, mutta tietyissä järjestelmissä esiintyy myös muunlaisia verotustapoja.

2.2. Laskentaesimerkkejä

Esimerkki 1: Tuesta ei peritä veroa.

Kaikissa jäsenvaltioissa tuet käsitetään yleensä tuloiksi ja ovat verotettavia. Tietyt tuet, erityisesti tutkimus- ja kehitystuet, voivat kuitenkin olla verovapaita. Tällaisessa tapauksessa NAE vastaa nimellisavustusta.

Esimerkki 2: Investointi koskee vain yhtä kustannuslajia ja tuki on kokonaisuudessaan veronalaista ensimmäisen vuoden jälkeen.

Tämä tarkoittaa, että koko tuki on yrityksen voitosta suoritettavan veron alasta ensimmäisestä vuodesta lähtien. Tämä käytäntö ei ole liian raskas, jos otetaan huomioon, että yritykset tuottavat yleensä tappiota ensimmäisinä toimintavuosinaan ja voivat jakaa tappionsa useille vuosille.

Tällaisen tuen nettoavustusekvivalentin laskemiseksi tuesta vähennetään siitä peritty vero.

Oletukset: investointi: 100

nimellisavustus: 20

veroaste: 40 %

Tuesta perittävä vero on $20 \times 40 \% = 8$

NAE on siten: $(20 - 8)/100 = 12 \%$

Esimerkki 3: Investointi ei sisällä kuin yhden lajin kustannuksia, ja tuki on veronalaista lineaarisesti viiden vuoden ajan.

Tässä tapauksessa tuki otetaan verotuksen piiriin samansuuruisina erinä viiden vuoden ajan. Näiden viiden vuoden aikana viidesosa tuesta lisätään voittoihin joka vuosi. Tällaisen tuen nettoavustusekvivalentin laskemiseksi tuesta vähennetään diskontatut verojen yhteismäärät, jotka sovellettavien veromäärysten mukaisesti on vuosittain peritty jokaisesta viidesosasta.

Oletukset: investointi: 100

nimellisavustus: 20

veroaste: 40 %

diskonttokorko: 8,0 %

Seuraavassa taulukossa esitetään, kuinka tuesta vuosittain perittävät verot samoin kuin niiden diskontatut arvot lasketaan:

Ajanjakso	Tuesta peritty vero (1)	Diskonttokerroin (2)	Diskontattu arvo (1) × (2)
1. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	1,0	1,600
2. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^1$	1,481
3. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^2$	1,372
4. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^3$	1,270
5. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^4$	1,176
		Yhteensä	6,900

Viimeisen sarakkeen summa kuvaa vuosittain perittyjen diskontattujen verojen yhteismäärää. Se on vähennettävä nimellisavustuksesta nettoavustusekvivalentin selville saamiseksi.

NAE on: $(20 - 6,9)/100 = 13,1 \%$

Huomautus: Tuesta perityt verot diskontataan ensimmäisen vuoden lopussa olettaen, että yritys toteuttaa ensimmäisen poiston silloin.

Esimerkki 4: Investointi sisältää kolmenlaisia kustannuksia: maa-alueet, rakennukset ja laitteet, joita verotetaan eri aikoina.

Nämä kolme kustannuslajia muodostavat tuen vakioperusteeksi kutsutun käsitteen. Ne jaetaan vakioperusteen sisällä käyttäen jäsenvaltiokohtaista jakoperustetta, kuten seuraavassa taulukossa esitetään:

	Maa-alueet	Rakennukset	Laitteet
Belgia	5	40	55
Saksa	5	30	65
Ranska	5	50	45
Italia	5	30	65
Luxemburg	5	50	45
Alankomaat	5	40	55
Yhdistynyt kuningaskunta	10	20	70
Tanska	5	45	50
Kreikka	3	27	70

	Maa-alueet	Rakennukset	Laitteet
Espanja	5	40	55
Irlanti	5	50	45
Portugali	3	25	72
Itävalta	5	30	65
Suomi	1	19	80
Ruotsi	5	45	50

Edellä esitettyjä tekijöitä käytetään laskettaessa tukijärjestelmien nettoavustusekvivalenttia. Yksittäisissä tukitapauksissa sitä vastoin käytetään vakioperusteen kolmen kululajin todellista jakaamaa.

Koska eri kustannusluokkiin kuuluvia tukia verotetaan eri aikoina, ensimmäiseksi on kohdennettava tuki tuen vakioperusteen muodostaville eri tekijöille niiden tärkeyden mukaan.

Seuraavaksi lasketaan perittävät verot erikseen jokaisen kustannusluokan osalta. (Nämä laskelmat ovat saman tapaisia kuin esimerkin 3 taulukossa esitetyt.) Lopuksi vähennetään verot nimellisavustuksesta nettoavustusekvivalentin selville saamiseksi:

NAE = Nimellisavustus, josta vähennetään:

- maa-alueille myönnetystä tuesta peritty vero
- rakennuksille myönnetystä tuesta peritty vero
- laitteille myönnetystä tuesta peritty vero

Oletukset: investointi: 100

- josta: — maa-alue: 3 ei voi tehdä poistoja
- rakennukset: 33 lineaariset poistot 20 vuoden ajan
- laitteet: 64 alenevat poistot 5 vuoden ajan

nimellisavustus: 20

veroaste: 55 %

diskonttokorko: 8,0 %

Maa-alueille myönnetystä tuesta perityn veron laskeminen:

Maa-alueista ei yleensä voi tehdä poistoja. Edellyttäen, että tuesta tulee veronalaista samaan tahtiin kuin poistoista, maa-alueille myönnettyä tukea ei siis veroteta. Tämän vuoksi avustuksesta ei voida tehdä vähennyksiä maa-alueille myönnetyn tuen osalta.

Rakennuksille myönnetystä tuesta perityn veron laskeminen:

Olettaen, että rakennuksille myönnetystä tuesta tulee veronalaista tasaerinä samaan tahtiin poistojen kanssa eli 20 vuoden kuluessa:

- rakennuksille myönnetty nimellisavustus: $20 \times 33 \% = 6,6$
- voittoihin vuosittain sisällytettävä tukiosuus: $6,6/20 = 0,33$
- tästä osuudesta perittävä vero: $0,33 \times 55 \% = 0,18$

Voitoista peritään 20 vuoden ajan vuosittain 0,18 suuruinen summa rakennuksille myönnettävän tuen osalta. Jos tämä sarja diskontataan ensimmäisen vuoden lopussa (samanlainen laskutoimitus kuin esimerkin 3 taulukossa), tänä aikana rakennuksille myönnetystä tuesta perittyjen verojen suuruus on yhteensä: 1,925.

Laitteille myönnetystä tuesta perityn veron laskeminen:

Olettaen, että laitteille myönnetystä tuesta tulee veronalaista alenevasti porrastettuna ja samaan tahtiin poistojen kanssa eli 5 vuoden kuluessa: 40 %, 24 %, 14,4 %, 10,8 % ja 10,8 %.

Toisin kuin rakennusten kohdalla, verotus on laitteiden osalta joka vuosi erilainen, joten verot on laskettava erikseen jokaiselle vuodelle. Laitteille myönnetyn nimellistuen tuen osuus on $20 \times 64 \% = 12,8$.

Perittävien verojen laskeminen:

Ajanjakso	Tuesta peritty vero (1)	Diskonttokerroin (2)	Diskontattu arvo (1) × (2)
1. vuoden loppu	$12,8 \times 40 \% \times 55 \%$	1,0	2,816
2. vuoden loppu	$12,8 \times 24 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^1$	1,564
3. vuoden loppu	$12,8 \times 14,4 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^2$	0,869
4. vuoden loppu	$12,8 \times 10,8 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^3$	0,604
5. vuoden loppu	$12,8 \times 10,8 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^4$	0,559
		Yhteensä	6,412

Nettoavustusekvivalentin laskeminen:

— Nimellisavustus 20

vähennettynä:

— maa-alueelle myönnetystä tuesta perityllä verolla 0

— rakennuksille myönnetystä tuesta perityllä verolla 1,925

— laitteille myönnetystä tuesta perityllä verolla 6,412

NAE 11,6 %

Huomautus:

1. Tukien verotus, johon viitataan tuen arviointia koskevassa yhteisessä menettelyssä, riippuu toisaalta kyseessä olevan jäsenvaltion verolainsäädännöstä ja toisaalta tukijärjestelmässä mahdollisesti määritellyistä erityisistä säännöistä.

2. Nettoavustusekvivalentin laskeminen edellyttää tarkkoja tietoja:

— kyseisessä maassa voittoihin sovellettavasta yritysveroasteikosta

— poistoja koskevista säännöistä tai tukijärjestelmän määräyksistä koskien tukien sisällyttämistä voittoihin.

3. KORKOTUETTUNA LAINANA MYÖNNETYN INVESTOINTITUEN NETTOAVUSTUSEKVIVALENTTI

3.1. Yleistä

Korkotuettuna lainana yritykselle myönnetty investointituki ilmaistaan ensin prosenttiyksikköinä, jotka kuvaavat viitekoron ja lainantajan perimän koron välistä eroa.

Korkohyvityksen ainoa tarkoitus on vähentää korkokuluja, koska lainan takaisinmaksun oletetaan tapahtuvan tavalliseen tapaan korkohyvityksestä tai sen puuttumisesta riippumatta.

Tästä lainan takaisinmaksulle koituvaa etua kuvataan prosentteina investoinnista, kuten pääomatuenkin suhteen. Kyseessä on siis nimellinen nettoavustus tai bruttoavustusekvivalentti.

Tämä ei kuvaa yrityksen korkotuesta saamaa lopullista hyötyä. Koska korkokulut voidaan vähentää verotettavasta voitosta, korkotuen myötä osa tästä verohelpotuksesta häviää, sillä yhtiön voitosta jää nyt suurempi osuus valtiolle verotettavaksi.

Tämän vuoksi nettoavustusekvivalentti (NAE) saadaan vähentämällä bruttoavustusekvivalentista valtion verotettavasta voitosta perimä vero, siltä osin kuin se korkohyvityksen vuoksi on suurempi.

Kuten avustuksen tapauksessa, tuetun lainan nettoavustusekvivalentin laskeminen perustuu tukijärjestelmiin, kyseisen maan verolainsäädäntöön ja tarvittaessa sopimuksin sovituihin muihin perusteisiin.

Korkotuettuna lainana myönnetyn investointituen nettoavustusekvivalentin laskemiseksi tarvitaan seuraavat tiedot:

- laina-aika
- lyhennysvapaa aika eli ajanjakso, jolloin lainapääomaa ei tarvitse lyhentää ja korkoa maksetaan koko pääomalle
- korkohyvyitys prosenttiyksikköinä
- korkohyvityksen kestoaika, joka ei välttämättä ole sama kuin laina-aika
- lainamäärä prosentteina investoinneista eli osuus investoinnista
- viitekorko/diskonttokorko
- veroaste.

On myös tiedettävä lainan takaisinmaksuehdot. Useimmissa tapauksissa laina maksetaan takaisin tasalyhenteisesti aina yhtä suurina lyhennyserinä ja korkoa maksetaan jäljellä olevalle pääomalle. Joissain tapauksissa laina maksetaan takaisin tasaerinä eli lyhennyksen ja koron yhteisumma on aina sama, mikä otetaan huomioon nettoavustusekvivalenttia laskettaessa.

3.2. Laskentaesimerkkejä

Esimerkki 1:

1. Oletukset:

- laina-aika on 10 vuotta, takaisinmaksu tasalyhenteinen, ei lyhennysvapaa-aikaa
- korkohyvyitys prosenttiyksikköinä on 3 koko laina-ajan
- laina kattaa 40 % investoinnista
- viitekorko/diskonttokorko on 8 %
- veroaste on 35 %.

2. Yksikkökohtaisen hyvitysosuuden laskeminen

Lainan, jonka osuus on 100 prosenttia investoinnista, yksikkökohtainen hyvitysosuus vastaa 1 prosenttiyksikön suuruisen korkotuen nimellistä avustusekvivalenttia ottaen huomioon tukeen liittyvät muut oletukset. Hyvitysosuus lasketaan seuraavasti:

Vuoden N:o loppu	Jäljellä oleva lainapääoma	Korkohyvitys 1 prosenttiyksikkö	Saatu hyöty	Diskontto-kerroin	Diskontattu arvo (*)
	(1)	(2)	(1) × (2)	(3)	(1) × (2) × (3)
1	100	1 %	1	1/(1 + 0,08) ¹	0,926
2	90	1 %	0,9	1/(1 + 0,08) ²	0,772
3	80	1 %	0,8	1/(1 + 0,08) ³	0,635
4	70	1 %	0,7	1/(1 + 0,08) ⁴	0,515
5	60	1 %	0,6	1/(1 + 0,08) ⁵	0,408
6	50	1 %	0,5	1/(1 + 0,08) ⁶	0,315
7	40	1 %	0,4	1/(1 + 0,08) ⁷	0,233
8	30	1 %	0,3	1/(1 + 0,08) ⁸	0,162
9	20	1 %	0,2	1/(1 + 0,08) ⁹	0,100
10	10	1 %	0,1	1/(1 + 0,08) ¹⁰	0,046
Hyvitysosuus yksikköä kohti					4,112

(*) Diskonttaus aloitetaan ensimmäisen vuoden alussa.

3. Nettoavustusekvivalentin laskeminen:

Nettoavustusekvivalentti saadaan yksinkertaisesti kertomalla yksikkökohtainen hyvitysosuus tuen eri tekijöillä eli korkohyvityksellä (3 prosenttiyksikköä), osuudella investoinnista (40 %), tuen verovapaalla osuudella (1 – 35 %):

$$NAE = 4,112 \times 3 \times 40 \% \times (1 - 35 \%) = 3,21 \%$$

Esimerkki 2:

1. Oletukset:

Samat ehdot kuin esimerkissä 1, mutta kuoletusvapaa aika on 2 vuotta. Tämä tarkoittaa, että kahden ensimmäisen vuoden aikana pääomaa ei tarvitse maksaa takaisin. Tällainen 10 vuoden pituinen laina maksetaan takaisin 8 yhtä suurena tasalyhennyksenä kolmannen ja kymmenennen vuoden aikana. Korkoa maksetaan 10 vuoden ajan jäljellä olevalle pääomalle.

2. Yksikkökohtaisen hyvitysosuuden laskeminen:

Vuoden N:o loppu	Jäljellä oleva lainapääoma	Korkohyvitys 1 prosenttiyksikkö	Saatu hyöty	Diskontto-kerroin	Diskontattu arvo (*)
	(1)	(2)	(1) × (2)	(3)	(1) × (2) × (3)
1	100	1 %	1	1/(1 + 0,08) ¹	0,926
2	100	1 %	1	1/(1 + 0,08) ²	0,857
3	100	1 %	1	1/(1 + 0,08) ³	0,794
4	87,5	1 %	0,875	1/(1 + 0,08) ⁴	0,643
5	75,0	1 %	0,750	1/(1 + 0,08) ⁵	0,510
6	62,5	1 %	0,625	1/(1 + 0,08) ⁶	0,394
7	50	1 %	0,500	1/(1 + 0,08) ⁷	0,292
8	37,5	1 %	0,375	1/(1 + 0,08) ⁸	0,203
9	25,0	1 %	0,250	1/(1 + 0,08) ⁹	0,125
10	12,5	1 %	0,125	1/(1 + 0,08) ¹⁰	0,058
Hyvitysosuus yksikköä kohti					4,802 %

(*) Diskonttaus aloitetaan ensimmäisen vuoden alussa.

3. Nettoavustusekvivalentin laskeminen:

Kuten esimerkissä 1, yksikkökohtainen hyvitysosuus kerrotaan korkohyvityksen määrällä, lainaosuudella ja verovapaudella:

$$NAE = 4,802 \times 3 \times 40 \% \times (1 - 35 \%) = 3,75 \%$$

Huomautus: Esimerkistä käy ilmi, että muiden tekijöiden pysyessä muuttumattomina, lyhennysvapaiden vuosien mukaanotto nostaa nettoavustusekvivalenttia. Lyhennysvapaa aika nostaa joka vuosi jäljellä olevaa pääomaa ja lisää siten hyvityksestä koituvaa etua ja sitä kautta hyvitysosuutta yksikköä kohti.

Esimerkki 3:

1. Oletukset:

Samat kuin esimerkissä 2, mutta laina maksetaan takaisin tasaerämuksina.

Tällaisessa tapauksessa laskentamenetelmä on täysin erilainen kuin kahdessa edeltävässä esimerkissä käytetty: Ensinnäkin lasketaan ”tavanomaiset” tasaerät eli ilman korkotukea olevat erät ja sitten ”korkohyvityksen alaiset” tasaerät, sen jälkeen lasketaan kahden edellä mainitun erotus vuosikohtaisesti ja lopulta diskontataan vertailun tulos avustusekvivalentin selville saamiseksi.

2. Avustusekvivalentin laskeminen:

Tasaerämaksut, jotka ilmaistaan prosentteina lainasta, lasketaan seuraavan kaavan perusteella:

$$A = i/(1 - r^n)$$

$$\text{jossa } r = 1/(1 + i)$$

i on korkoaste ja n edustaa vuosia, joille tasaerät lasketaan. Seuraavat laskelmat perustuvat 100 yksikön lainaan:

Vuodet	Tavanomaiset tasaerät	Korkohyvityksen alaiset tasaerät	Saatu hyöty	Diskontto-kerroin	Diskontattu arvo(*)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(3) × (4)
1	8	5	3	$1/(1 + 0,08)^1$	2,778
2	8	5	3	$1/(1 + 0,08)^2$	2,572
3	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^3$	1,532
4	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^4$	1,418
5	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^5$	1,313
6	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^6$	1,216
7	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^7$	1,126
8	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^8$	1,042
9	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^9$	0,965
10	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,894
Avustusekvivalentti					14,85 %

(*) Diskonttaus aloitetaan ensimmäisen vuoden alussa.

3. Nettoavustusekvivalentin laskeminen:

Nettoavustusekvivalentti saadaan kertomalla ensin avustusekvivalentti lainaosuudella ja vähentämällä sen jälkeen tulosta verotettava osuus:

$$\text{NAE} = 14,85 \times 40 \% \times (1 - 35 \%) = 3,86 \%$$

Huomautus: Jos lainalla ei ole kuoletusvapaata aikaa, samalla menetelmällä laskettuna nettoavustusekvivalentiksi saadaan 3,41 %.

3.3. Kaavat tuetun lainan nettoavustusekvivalentin laskemiseksi

Edellä kuvattuja taulukkolaskentaan helposti sovellettavia menetelmiä käyttäen korkotuetun lainan nettoavustusekvivalentti voidaan laskea ottaen huomioon tapauskohtaiset erityispiirteet. Tavallisimmissa tapauksissa voidaan tehdä myös suoria laskelmia seuraavia kaavoja hyödyntäen.

1. Ehdot

- i viitekorko takaisinmaksuerää kohti ja $r = 1/(1 + i)$
- i' korkohyvitys takaisinmaksuerää kohti ja $r' = 1/(1 + i')$
- P laina-aika (ilmaistuna takaisinmaksuerien määränä)
- Q osuus investoinnista
- T veroaste
- F mahdollinen lyhennysvapaa aika ilmaistuna takaisinmaksuerinä: tänä aikana maksetaan ainoastaan korkohyvitetty korko ($F = 0$ tarkoittaa, että lyhennysvapautta ei ole).

2. Takaisinmaksu tapahtuu tasalyhennyksinä

$$\text{NAE} = (1 - T) Q \left(1 - \frac{i'}{i} \right) \left(1 + \frac{r^P - r^F}{i \times (P - F)} \right)$$

3. Takaisinmaksu tapahtuu tasaerämaksuina

$$\text{NAE} = (1 - T) Q \left[1 - \left(\frac{i'}{i} \right) \times \left(1 - r^F + \frac{r^F - r^P}{1 - r^{P-F}} \right) \right]$$

LIITE II

LISÄKULJETUSKUSTANNUSTEN TASAUSTUET NIILLÄ ALUEILLA, JOTKA VÄESTÖTIHEYDEN PERUSTEELLA KUULUVAT 92 ARTIKLAN 3 KOHDAN c ALAKOHDAN POIKKEUKSEN SOVELTAMISALAAN

Täytettävät edellytykset:

- Tuella saadaan tasata vain kuljetuksista aiheutuvia lisäkustannuksia. Kyseisen jäsenvaltion on pystyttävä osoittamaan tasausmaksun välttämättömyys objektiivisilla perusteilla. Korvaus ei missään tapauksessa saa olla kustannuksia suurempi. Tämän estämiseksi on kiinnitettävä huomiota kuljetusalan eri tukijärjestelmien soveltamisalaan kuuluvien tukien kasautumiseen.
- Tukea saadaan myöntää vain niihin kuljetuskustannuksiin, jotka aiheutuvat tavaroiden kuljettamisesta kyseisen jäsenvaltion kansallisten rajojen sisäpuolella. Nämä tuet eivät siis saa missään tapauksessa olla vientitukia.

- Tukien on oltava ennalta asiallisesti ilmaistavissa lukuina ”tuki ajokilometriä kohti” tai ”tuki ajokilometriä kohti” ja ”tuki kuljetettua painoyksikköä kohti” ja niistä on laadittava muiden muassa näihin tunnuslukuihin perustuva vuosikertomus.
- Lisäkustannukset on laskettava taloudellisimman kuljetusvälineen ja tuotanto- tai käsittelypaikasta markkinoille vievän lyhimmän reitin perusteella.
- Tukea voidaan myöntää vain sellaisella alueella toimiville yrityksille, joka on luokiteltu aluetuen kohdealueeksi alhaista väestötiheyttä koskevan perusteen nojalla. Tällaiset alueet muodostuvat pääasiassa NUTS III -tasoa vastaavista maantieteellisistä alueista, joiden väestötiheys on alle 12,5 asukasta/km². Alueiden valinnassa voidaan kuitenkin noudattaa tiettyä joustoa seuraavien rajoitusten mukaisesti:
 - joustaminen alueiden valinnassa ei saa johtaa kuljetustukien kattaman väestömäärän kasvuun;
 - joustosta hyötyvien NUTS III-alueiden väestötiheyden on oltava alle 12,5 asukasta/km²;
 - alueiden on oltava alhaista väestötiheyttä koskevan perusteen täyttävien NUTS III-alueiden viressä;
 - alueiden kattaman väestömäärän on pysyttävä alhaisena suhteessa kuljetustukien kattamaan kokonaisväestömäärään.
- Kuljetustukea ei saa myöntää sellaisten yritysten tuotteille, joilla ei ole vaihtoehtoisia sijaintipaikkaa (kaivos, vesivoimala jne.).
- Komission heräksi toimialoiksi katsomien alojen (moottoriajoneuvot, synteettikuidut, laivanrakennus ja terästeollisuus) yrityksille myönnettävästä kuljetustuesta on ilmoitettava ennalta ja niiden osalta on noudatettava kulloinkin voimassa olevia toimialakohtaisia suuntaviivoja.

LIITE III

PERUSTAMISSOPIMUKSEN 92 ARTIKLAN 3 KOHDAN c ALAKOHDAN POIKKEUKSEN KATTAMAN VÄESTÖNOSUUDEN ENIMMÄISMÄÄRÄN MÄÄRITYSMENETELMÄ

1. Ensimmäiseksi komissio vahvistaa alueellisten tukien kattavuutta yhteisössä koskevan enimmäistason. Se ilmoittaa prosenttiosuutena 92 artiklan 3 kohdan mukaisiin alueellisiin poikkeuksiin oikeutetuilla yhteisön alueilla asuvan väestön suurimman mahdollisen yhteismäärän.
2. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen perusteella alueellisiin tukiin oikeutetut alueet ja niiden kokonaiskattavuus yhteisön tasolla määritellään ulkoisesti ja automaattisesti soveltamalla perustetta, jonka mukaisesti bruttokansantuote asukasta kohden ostovoimastandardina mitattuna ei ylitä 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta. Komission tekemässä enimmäistasoa koskevassa päätöksessä määritellään siis samanaikaisesti 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen kattavuuden enimmäismäärä yhteisön tasolla. Mainitun 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen enimmäismäärä saadaan vähentämällä enimmäistasosta 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeuksen nojalla tukikelpoisten alueiden väestö.
3. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen yhteisön enimmäiskattavuus jaetaan eri jäsenvaltioiden kesken käyttämällä jakoperustetta (osa 1), joka ottaa huomioon alueelliset eroavaisuudet kansallisella ja yhteisön tasolla.

Näin saatuja tuloksia mukautetaan tämän jälkeen tiettyjen muiden näkökohtien huomioon ottamiseksi (osa 2).

1. JAKOPERUSTE

4. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen yhteisön enimmäiskattavuuden jakoperuste lasketaan niiden alueiden väestömäärän perusteella, joiden tilanne poikkeaa kansallisella tasolla vähiten määrätyistä kynnysarvoista (5 kohta) asukaskohtaisella ostovoimastandardina ilmaisulla bruttokansantuotteella ja/tai työttömyysasteella mitattuna.

Maantieteellisenä yksikkönä käytetään NUTS III -tasoa. Kullekin NUTS III -alueelle lasketaan indeksi BKT:lle ilmaisuna ostovoimastandardina asukasta kohden ja työttömyydelle siten, että kolmen vuoden keskiarvoja verrataan kansalliseen keskiarvoon. Eurostat ilmoittaa kyseessä olevat indeksit.

5. Edellä mainitut kynnysarvot lasketaan kummankin perusteen osalta (BKT asukasta kohden ostovoimastandardina ilmaistuna ja työttömyys) ja kunkin kyseeseen tulevan jäsenvaltion osalta. Laskenta toteutetaan kahdessa vaiheessa. Ensimmäisessä vaiheessa vahvistetaan kaikille jäsenvaltioille samanlainen peruskynnys, joka on 85 asukaskohtaisen BKT:n osalta ja 115 työttömyysasteen osalta. Toisessa vaiheessa näitä peruskynnyksiä mukautetaan, jotta voitaisiin ottaa huomioon kunkin jäsenvaltion tilanne suhteessa yhteisön keskiarvoon. Sovellettava kaava on seuraava:

$$\text{Kynnysarvo} = \frac{1}{2} \times \left(\text{peruskynnys} + \frac{\text{peruskynnys} \times 100}{\text{EU} - \text{indeksi}} \right)$$

jossa EU-indeksi ilmoittaa eri jäsenvaltioiden työttömyyteen tai asukaskohtaisena ostovoimastandardina ilmaistuun BKT:hen liittyvän tilanteen prosenttiosuutena vastaavasta yhteisön keskiarvosta. Tämä EU-indeksi lasketaan keskiarvona saman kolmen vuoden jaksolta kuin alueelliset indeksit.

Näin ollen mitä suotuisampi jäsenvaltion tilanne on työttömyyden tai elintason kannalta, sitä valikiovampia ovat 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisten tukien enimmäismäärän jakamiseen käytettävät kynnysarvot ja päinvastoin.

Jottei työttömyyttä koskeva peruste kuitenkaan muutu liian tiukaksi, vastaavan kynnysarvon enimmäismääräksi vahvistetaan 150. Tämä helpottaa alueellisten tukien myöntämistä jäsenvaltioissa, joissa alueiden väliset työttömyyserot ovat huomattavia mutta joiden tilanne ei vaikuta yhtä epäsuotuisalta yhteisön tasolla tarkasteltuna. Koska jäsenvaltioiden välillä todetut erot ovat asukaskohtaisena ostovoimastandardina ilmaistuna BKT:tä koskevan kynnysarvon osalta vähäiset, vähimmäistason vahvistamista ei ole katsottu tarpeelliseksi.

6. Alueellisia indeksejä verrataan tämän jälkeen edellä mainittuihin kynnysarvoihin, minkä perusteella voidaan arvioida, ovatko kyseisen alueen alueelliset erot riittävät tullakseen otetuksi huomioon jakoperusteen laskennassa.

Kaikkien niiden 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen perusteella tukeen oikeuttamattomien alueiden väestö, joiden alueelliset erot ovat riittäviä suhteessa ainakin toiseen edellä mainituista kynnysarvoista, lasketaan yhteen kunkin jäsenvaltion osalta. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen jakoperuste määrittellään kunkin jäsenvaltion osuutena vastaavasta yhteisön kokonaisväestöstä.

7. Jollei jäljempänä esitetyistä korjauksista muuta johdu, väestön enimmäismäärä, johon kussakin jäsenvaltiossa voidaan soveltaa 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta, lasketaan soveltamalla suoraan jakoperustetta eli kertomalla 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen väestömääränä ilmaistu yhteisön enimmäismäärä kyseisen jäsenvaltion osuudella saadusta kokonaismäärästä.

2. KORJAUKSET

8. Näin saatuja tuloksia korjataan tarvittaessa, jotta

- kullekin jäsenvaltiolle voitaisiin taata, että 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen perusteella tuettu väestö vastaa vähintään 15 prosenttia ja enintään 50 prosenttia kyseisen jäsenvaltion väestöstä, joka ei kuulu 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisen poikkeuksen soveltamisalaan,
- kussakin jäsenvaltiossa saavutettaisiin riittävä taso kaikkien 92 artiklan 3 kohdan a alakohtaan perustuvan tukikelpoisuuden menettäneiden alueiden ja alhaisen väestötiheyden alueiden mukaan ottamiseksi,
- jäsenvaltion kokonaiskattavuuden vähentäminen rajoitettaisiin (92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kahden alueellisen poikkeuksen mukaisesti) 25 prosenttiin jäsenvaltion aiemmasta kattavuudesta.

9. Niiden jäsenvaltioiden osalta saatuja tuloksia, joita edellä mainitut korjaukset eivät suoraan koske, mukautetaan tämän jälkeen suhteellisesti siten, että yksittäisten enimmäismäärien summa vastaa yhteisölle vahvistettua 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista enimmäismäärää.

Komission tiedonanto vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen voimassaolon jatkamisesta

(98/C 74/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on päättänyt jatkaa vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien nykyisten suuntaviivojen ⁽¹⁾ voimassaoloa siihen asti kun uudet suuntaviivat julkaistaan, kuitenkin enintään yhdellä vuodella sen jälkeen, kun tämä tiedonanto julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ Julkaistu EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12 ja täydennetty maa- ja kalatalouteen sovellettavilla säännöillä, jotka on julkaistu EYVL C 283, 19.9.1997, s. 2.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia N:o IV/M.1138 — Royal Bank of Canada/Bank of Montreal)

(98/C 74/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 27. helmikuuta 1998 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritykset Royal Bank of Canada ja Bank of Montreal sulautuvat asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä siirtämällä liiketoimintansa uuteen yritykseen ”Amalgamated Bank” tasavertaisina liikekumppaneina.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on pankkitoiminta ja finanssipalvelut.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.
4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle telekopiona (+322 296 4301 tai 296 7244) tai postitse viitteellä IV/M.1138 — Royal Bank of Canada/Bank of Montreal seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailuasiain pääosasto (PO IV)
Linja B — Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1. Oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.